

AVĪZE **Piebaldzēniem**

Nr. 4 (158) 2011. gada aprīlis

Jaunpiebalgas novada izdevums

Šūpo bērnu, māmuliņ,
Tai vieglā šūpoli;
Liepu līksta, linu striķis,
Doņu pīts šūpoliņš.

(T.dz.)

Dzimusi Adele Emīlija Raģe.
Sveicam vecākus!

MAKŠĶERNIEKIEM

Dienas, kad ķeras ļoti labi –
aprīlī – 22.,23.,25.,28.,30. / maijā – 03.,04.,12.,13.,15.,16.,18.

Dienas, kad ķeras labi –
aprīlī – 21.,29. / maijā – 7.,8.,9.,20.,21.

ŠAJĀ NUMURĀ:

- pieminam represiju upurus un cietušos
- Jaunpiebalgā viesojas izglītības ministrs R.Broks
- skolu ziņas
- vārds absolventiem
- kultūras jaunumi
- informācija zemniekiem

Eiropas kalendārs

2011.gada aprīlis/maijs

Aprīlis

22. Zemes diena. Lielā Piektdiena
23. Jurģi – Ūsiņi
24. Pirmās Lieldienas
25. Otrās Lieldienas
29. Prinča Viljama un Keitas Midltonas kāzas
30. Nīderlandes valsts svētki. Lielā talka. PČ hokejā: ČZ – LV

Maijs

1. Latvijas Republikas Satversmes sapulces sasaukšanas diena. Darba svētki. Latvijas iestāšanās ES gadadiena
2. PČ hokejā: Latvija – Somija
3. Polijas valsts svētki
4. Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas diena. PČ hokejā: Dānija – Latvija
5. Eiropas Padomes diena
8. Mātes diena. Nacisma sagrāves un Otrā pasaules kara upuru piemiņas diena
9. Eiropas diena. Eiropas dienas konference Rīgā
11. Kannu kinofestivāls 11.-22.maijs
14. Muzeju nakts. Eiropas dziesmu konkurss
15. Starptautiskā ģimenes diena
17. Norvēģijas valsts svētki
20. Eiropas Kustībai Latvijā 14 gadi

Redakcijas sleja

Cilvēks ir dabas bērns, lai cik arī tālu no tās būtu aizgājis... Pavasaris mostas visapkārt, un dvēseles dziļumos sāk celties kādi aizbiruši, kluši avoti, kas šogad pavisam neciešami garajā ziemas laikā bija pierimuši un nejutami. Esmu jau podiņos un miniatūrās kastītēs iebakstījusi sēkļiņas, jo gluži vienkārši nevar pirkstus zemē neiebāzt un nedzīvot arāja un sējēja paaudzēs iekodētajās noskaņās. Pirmā dzirdētā cīruļa dziesma uz kādu brīdi izsitusi no ierastā darbu un pienākumu ritma, muļķīgs smaids un kādu briestošu pārmaiņu nojausma neļauj vairs atstāt rimtu soli. Norauju no loģiem pieputējušos aizkarus, ka pelēks mākonis aizvirpuļo vien, - sveču gaismas intimitāte mājai vairs nepieder, tik spilgtā saulē katru tīmekli un plekīti redz pat garāmbraucošais kaimiņš Jānis. Mūsu vecmāmiņa no dubļiem un ledus vāka rušīna pirmās zilās puķu ačeles, liksmi rādīdama mums visiem un no sava bērnišķā prieka nekaunēdamās. Arvien mazāk gribas tupēt pie datora vai rakstāmgalda, toties vairāk šiverēt pa pagalmu, pāri plūstot ziemas aizturētajai enerģijai un dzīvespriekam.

Dabā valda varens spēks, kas aizsniedz katru būtīni no vissīkākās līdz visvarenākajai, un tam pretoties nav mūsu varā. Teologi snieguši daudz gudru un ļoti interesantu atziņu par augšāmcelšanos. Paskatos mūsu literatūras klasiku darbos – kā Annas Brigaderes Annele, Kārlis Skalbe, Jaunsudrabiņa Jancis izdzīvo Lielās dienas gaidīšanu, pūpolu prieku, pavasara augšāmcelšanās brīnumu dabā un apkārtējos ļaudīs, bērna dvēselē...

Raupjākās čaulas plīst skanēdamas. Tāpat kā šodien, tāpat kā ikvienā, lai cik nocietināti mēs ārēji neliktos. Un tad man liekas mazliet nevajadzīga un absurda savas nekad nebeidzamības dēļ polemika starp folkloristiem (pagāniem) un kristiešiem – kā tad isti pareizi un kurā datumā būtu svinama Lielā diena.

Latviešu tautasdziesma saka -
Saulē svēra dienu, nakti,
Kura gara, kura īsa.

Kad bij viena garumiņa,
Tad atnāca Liela diena.

Tātad dabā tas ir brīdis, kad diena un nakts ir vienā garumā...

Paskaties uz pelēko, vēl no pērnvasaras noputējušo, ziemas saļu pārdzīvojušo grāvmalas kārkļu – kā saulē viz tā pūpolu spožās podziņas! Pasmaidi taču beidzot nenovēršamajai Atmodai pretim!

Zane Althabere

Vīzija par daudzdzīvokļu māju renovāciju

Jau divus gadus daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašniekiem ir iespēja renovēt savu māju ar būtisku valsts un Eiropas savienības atbalstu. Līdzfinansējumu 50 vai pat 60% apmērā no kopējās mājas kopīpašuma renovācijas summas var piesaistīt, ja mājas kopsapulcē dzīvokļu īpašnieki ar 50% + 1 balss vairākumu ir nolēmuši uzlabot mājas energoefektivitāti un veikt mājas renovāciju.

Jau līdz šim citviet renovēto māju siltumenerģijas patēriņš apkures sezonā, salīdzinot ar iepriekšējām sezonām, parāda pat 40% ietaupījumu. Turklāt siltumenerģijas un līdz ar to arī finansiālais ietaupījums nav vienīgais ieguvums; mājas dzīvokļa īpašnieki līdz ar mājokļa renovāciju pagarina tās mūžu, uzlabo vizuālo izskatu, kā arī uzlabo mikroklimatu telpās.

Jāatzīst, pirmajā brīdī tas izklausās vienkāršāk, nekā patiesībā īstenojams. Mājas renovāciju iedzīvotājiem izvīzīt kā mērķi traucē lielā sabiedrības daļā valdošais negativisms, vienaldzība, skepse un neticība negodprātīgo kaimiņu maksātspējai. Ir vērojama pārāk vāja dzīvokļu īpašnieku vēlme iesaistīties māju pārvaldīšanas, sakārtošanas un energoefektivitātes pasākumos. Dzīvokļa īpašnieks zina un pārzina savu dzīvokli, lielākā daļā arī savu noreķinu stāvokli par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem. Bet reti kuram ir izpratne par sava kopīpašuma daļu kopējā mājā un nepieciešamību to kopīgiem spēkiem apsaimniekot un arī atjaunot.

Ir daudzkārt atgādināts, ka likumu prasības šajā jautājumā ir skaidri definētas. Likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 8.pants nosaka, ka visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā. Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.pants: "Dzīvojamās mājas pārvaldīšana ir dzīvojamās mājas īpašnieku pienākums." Lieki piebilst, ka pārvaldīšanas izdevumu segšana arī ir katra īpašnieka pienākums; arī tiem, kuri balsojuši "pret", kad lēmumu pieņēmuši īpašnieku vairākums.

Privātmāju īpašnieks negaida, lai kāds no malas rūpētos par viņa mājas jumtu, bēniņiem, pagrabu, koplietošanas telpām vai pagalmu. Bet lielai daļai daudzdzīvokļu māju iemītnieku nez kāpēc šķiet, ka šīs rūpes uz viņiem neattiecas.

Un tā ar katru gadu arvien krasāk iezīmējas problēma par daudzdzīvokļu māju tehnisko stāvokli. Pašvaldība šajā jautājumā būtiski ietekmēt var nedaudz – informējot, skaidrojot, rosinot. Esam centušies dzīvokļu īpašniekiem skaidrot kopīpašuma jēdzienu, viņu pienākumus, veidot pozitīvu domu par iespējamiem māju apsaimniekošanas veidiem un renovāciju...

Pirms gada rosinājām 11 Jaunpiebalgas dzīvojamās mājas iesniegt pieteikumus valsts līdzfinansējuma saņemšanai energoaudita un tehniskā apsekojuma veikšanai, tehniskā projekta izstrādei. Pēc LR Ekonomikas ministrijas trīs mēnešu vilcināšanās 10 iesniegumi tika reģistrēti kopējā reģistrā tikai augusta beigās. Kamēr tika izstrādāta dokumentācija, kas prasa darbu un laiku, un sagatavota iesniegšanai Ekonomikas ministrijai finansējuma saņemšanai, tikmēr šim mērķim paredzētais finansējums tika samazināts un diemžēl arī jau

izlietots. Rezultātā darbu veicēji dokumentāciju ir sagatavojuši, bet dzīvojamām mājām to neizsniegs, kamēr darbi nebūs apmaksāti...

Tas, ko šobrīd daudzdzīvokļu māju īpašnieki var darīt, ir izlemt un iesniegt pieteikumu Latvijas Investīciju un attīstības aģentūrā Eiropas Reģionālās attīstības fonda aktivitātes „Daudzdzīvokļu mājas siltumnoturības uzlabošanas pasākumi” ietvaros vienlaicīgi abiem pasākumiem – gan dokumentācijas sagatavošanai (tehniskā apsekojuma, energoaudita veikšanai un tehniskā projekta izstrādei), gan renovācijai. Protams, šajā sakarā iedzīvotājiem ir vēl daudz nezināmā un neatbildētu jautājumu. Bet daudzviet renovācijas projektā īstenoti un gūta pozitīva pieredze. Nedomāju, ka mūsu ļaudis ir citādāki un māju stāvoklis sliktāks kā citviet. Izšķirošais ir saprāts un uzņēmība – spēja nākt kopā, vēlme apzināties, ka nav cita ceļa, kā rīkoties, un pieņemt attiecīgus lēmumus un darīt. Pozitīvais, ka mājas ir izvirzījušas savus māju pārvaldniekus, tā sauktos, māju vecākos. Starp viņiem ir darboties griboši cilvēki, kuri gaida arī pārējo mājas iemītnieku ieinteresētību un atbalstu.

Lai aktualizētu jautājumu par daudzdzīvokļu māju nākotni, esam aicinājuši māju vecākos uz informatīvo sanāksmi. Ja kāda no mājām izteiks vēlēšanos veikt mājas renovāciju, pašvaldība savu iespēju robežās centīsies sniegt informāciju un padomu. Bet jāsaprot, ka pašvaldība nedrīkst uzņemties šādu projektu vadīšanu.

Bez tam aprīlī un maijā visā Latvijā notiek semināri par daudzdzīvokļu māju renovāciju un ES fondu līdzfinansējuma piesaistes iespējām. Jaunpiebalgas novada dome piedāvā dzīvokļu īpašniekiem piedalīties seminārā 2011.gada 19.aprīlī plkst.16.00 Gulbenē, Ābeļu ielā 2 (novada domes ēkā). Darba kārtība: 15.30 – 16.00 Semināra dalībnieku reģistrācija

16.00 – 16.10 Gulbenes novada domes priekšsēdētāja vietnieka Daiņa Švikas uzruna
16.10 – 16.30 Kā organizēt daudzdzīvokļu mājas siltināšanu?

16.30-17.10 Programmas „Daudzdzīvokļu māju siltumnoturības uzlabošanas pasākumi” pamatnosacījumi. Projektu vērtēšanas kritēriji.

17.10 – 17.30 Biezāk pielāutas kļūdas projektu sagatavošanā un to ieviešanā

17.30 – 18.00 Mājokļu siltināšanas procesa vadība būvniecības kontekstā

18.00 – 18.20 Pieredze siltināšanas projekta īstenošanā

18.20– 18.50 Finanšu piesaiste daudzdzīvokļu māju siltināšanai

18.50 – 19.20 Jautājumi un atbildes.

Izbraukšana no Jaunpiebalgas kultūras nama laukuma 2011.gada 19.aprīlī plkst.14.45. Pieteikšanās kopējam transportam līdz 15.aprīlim pa tālruni 26538154.

Līdzīgi semināri notiks arī Cēsīs un Madonā 2011.gada 24.maijā. Sīkāka informācija par semināriem un māju renovāciju atrodama Ekonomikas ministrijas mājas lapā www.em.gov.lv sadaļā ES fondi/Dzīvo siltāk!

Būsim ieinteresēti un atbildīgi par savu īpašumu!

Girta Upena,
Jaunpiebalgas novada domes priekšsēdētāja vietniece

Pievienotajai vērtībai jāpaliek Latvijā

Jānis Dūklavs: „Ja no valsts tiek izvests nepārstrādāts svaigpiens, tad par katru tonnu valsts budžetā ienāk tikai apmēram divi lati. Taču, ja izvests tiek piens, kas pārstrādāts tehniskā produktā, tad valsts budžetā par katru tonnu ienāk ap 20 latu.”

Zemkopības ministrs Jānis Dūklavs uzsver, ka Latvijā būtiski ir attīstīt lauksaimniecisko ražošanu. Ministrs skaidro, ka perspektīvas lauksaimniecības nozares ir ne tikai piena lopkopība un graudkopība, bet arī dārzeņu audzēšana, putnkopība, cūkkopība, aitkopība un citas.

„Druva” ar zemkopības ministru tikās reģionālās preses dienā Zemkopības ministrijā.

Samērā nesen vairāki lauksaimnieki, runājot ar „Druvu”, izteica bažas, ka Latvijā vislielākā uzmanība un arī Eiropas atbalsts modernizācijai tiek veltīts piena lopkopībai un graudkopībai, tai pašā laikā citās nozarēs strādājošie jūtosies piemirsti. „Druva” šīs bažas izteica zemkopības ministram Jānim Dūklavam, kurš uzsvēra - neviena no lauksaimnieciskās ražošanas nozarēm netiek piemirsta vai atstāta novārtā: „Netiek aizmirsta ne dārzeņkopība, ne aitkopība, ne putnkopība un citas nozares. Jāpiemin, ka dārzeņu audzētāji veiksmīgi attīsta kooperāciju. Attīstās arī aitkopība – par šo nozari ir liela interese. Ir arī daudz turīgu cilvēku, kuri vēlas pārcelties uz dzīvi laukos un nodarboties ar aitkopību. Viena šāda saimniecība ir arī netālu no Vecpiebalgas.

Cenšamies palīdzēt arī vistkopības nozarei. Viegli viņiem neiet, jo olu un gaļas ražošanu nopietni ietekmējušas graudu cenas. Tā pašā iemesla dēļ grūtības ir arī cūkkopības nozarē, taču jāsaprot, ka arī cūkkopībai pēdējos gados valsts ir daudz

palīdzējusi. Jā, barība ir dārga tādēļ, ka graudu cenas ir ievērojami palielinājušās. Taču tad, kad graudi vēl bija krietni lētāki, graudaudzētāju kooperatīvi piedāvāja cūkkopības, putnkopības nozarē strādājošajiem slēgt ilgtermiņa līgumus. Tie, kuri atteicās, gaidot, ka graudu cenas būs vēl zemākas, ir zaudētāji, kuri piekrita - ieguvēji. Viņiem problēmu nav, tāpat kā tiem, kuri paši izaudzē lopbarībai nepieciešamos graudus.

Graudiem cenas pieaugums vislielākais bija tad, kad Krievija pateica, ka neļaus izvest graudus. Būtībā vienas dienas laikā tie sadārdzinājās par 57 procentiem. Jā, ir grūti, cenas graudiem ir lielas, bet ražotājiem jāpārdomā ražošanas tehnoloģijas, darbs jāplāno, lai ražošana atmaksātos. Bizness vienmēr ir bijis un būs risks. Tā ir tirgus ekonomika - mums visiem ar to jāreķinās.” Ministrs turklāt piebilda, ka graudaudzēšana netiek kā īpaši atbalstīta.

Otrs jautājums, ko „Druva” uzdeva zemkopības ministram, bija saistīts ar bioloģiskās lauksaimniecības attīstību un nākotni, ņemot vērā, ka bijušajā Cēsu rajonā ir daudz bioloģiski saimniekojošo saimniecību. J. Dūklavs atzīst: „Nākotne bioloģiskajai lauksaimniecībai varētu būt plaša, taču attīstība būs cieši saistīta ar valsts kopējo ekonomisko attīstību. Piemēram, Anglijā bioloģiskā lauksaimniecība attīstās ļoti labi - ir daudz veikaliņu, cilvēki pērk šos produktus. Taču jāsaprot, ka tur ir atšķirīgs dzīves līmenis. Ja Latvijā dzīves līmenis būtu augstāks, droši vien lielākā daļa iedzīvotāju labprāt iegādātos bioloģiskos produktus, taču šobrīd tā nav. Bioloģiskais produkts ir un vienmēr būs dārgāks, jo ražas, strādājot bioloģiski, patiešām ir mazākas, netiek izmantotas ķimikālijas.

Bioloģiski saimniekojošajiem tiek pārņemts, ka bioloģiskajai lauksaimniecībai tiek dots salīdzinoši lielāks atbalsts nekā citām nozarēm, bet tirgū bioloģiskais produkts nonāk nelielos daudzumos. Līdz ar to - ja parēķinām to, cik liela ir atdeve proporcionāli ieguldījumam, diemžēl jāsaprot, ka produktivitāte neiepriecina. Taču bioloģiskajiem lauksaimniekiem nav par ko satraukties - atbalsts šai nozarei netiek samazināts, sertificēšanās kārtība nemainās, turklāt bioloģiskās saimniecības var uzņemties pat jaunas saistības un attīstīties.”

Tikšanās reizē ar reģionālo laikrakstu žurnālistiem tika uzdots jautājums arī par plašu rezonansi guvušo projektu - zemniekiem piederošas piena pārstrādes rūpnīcas veidošanu. Ideja tika diskutēta jau vairākus gadus, pērn trīs piensaimnieku kooperatīvi - „Trikāta KS”, „Dzēse” un „Piena partneri” - apvienojās idejas īstenošanai un nodibināja SIA „Latvijas piens”. Plašsaziņas līdzekļos jau izskanējusi ziņa,

ka ar šiem kooperatīviem ministrs parakstījis dokumentu, ka pēc pārstrādes uzņēmuma izveidošanas svaigpiens netiks izvests no Latvijas. J. Dūklavs skaidro: „Tiešā veidā ražotāji, pateicoties dokumentam, neko neiegūs, bet valsts gan. Valsts iegūs nodokļus.

Ja no valsts tiek izvests nepārstrādāts svaigpiens, tad par katru tonnu valsts budžetā ienāk tikai apmēram divi lati. Taču, ja izvests tiek piens, kas pārstrādāts tehniskā produktā, tad valsts budžetā par katru tonnu ienāk ap 20 latu. Gada laikā tas būtu apmēram astoņi līdz deviņi miljoni latu. Ja pārstrādes uzņēmums attīstīsies un ražos dārgākus produktus, piemēram, cieto sieru, tad uzņēmuma ienākumi, kā arī summa, kas ienāktu valsts budžetā, būs vēl lielāka. Rezultātā ieguvēji būtu gan zemnieki, kuri būs uzņēmuma līdzīpašnieki, gan arī valsts.”

J. Dūklavs atzīst, ka raizes sagādā ne tikai svaigpiena izvešana. Līdzīgi kā ar svaigpienu piena nozarē notiek arī gaļas nozarē. Ministrs mudina aizdomāties par to, ka, piemēram, 2009. gadā no Latvijas uz Krieviju izvestas dzīvas cūkas apmēram astoņu miljonu latu vērtībā. Tai pašā laikā gaļas pārstrādes kombināti gaļu ieveda no citām valstīm, jo uzņēmumi atraduši, kur šo pašu produktu nopirkt lētāk nekā to piedāvā Latvijas cūku audzētāji.

J. Dūklavs secina: „Tas ir nepareizi. Lauksaimnieks saņem Eiropas maksājumus, kas paredzēti Latvijai, saņem arī valsts atbalstu, kas paredzēts Latvijas lauksaimniekiem, bet beigu beigās produkcija tiek izvesta. Es kā ministrs varu tikai pakaunināt tos, kuri tā dara, bet ietekmēt šo procesu nevaru. Nevaru arī aizliegt pārdot, piemēram, svaigpienu Lietuvai, ja piena ražotājs saka, ka Latvijā maksā par trīs santīmiem mazāk nekā Lietuvas uzņēmēji. Lauksaimnieks izrēķina, ka par šo starpību viņš varēs nopirkt, piemēram, jaunu piena dzesētāju. Turklāt piena ražotāji atzīst, ka daudzi Latvijas piena kombināti lauksaimniekus pameta vienus pašus tad, kad gāja vissliktāk, taču Lietuvas uzņēmumi pienu pirka arī tad. Nesen man viena kooperatīva pārstāvis tā arī pateica - pat, ja Latvijā par pienu maksās tādu pašu cenu kā Lietuvā, pienu tāpat pārdosim Lietuvai, jo grūtā brīdī lietuvieši palīdzēja izdzīvot teju simts zemniekiem.”

Motivē strādāt. Zemkopības ministrs Jānis Dūklavs uzskata, ka lauksaimniekiem sava uzņēmējdarbība ir jāplāno un jāpilnveido, īpašu uzmanību pievēršot ražošanas attīstībai.

(Ar autorei atļauju raksts pārpublicēts no „Druva” 2011. gada 5. aprīļa numura).

Teksts un foto Māra Majore - Linē

Talkas pavasaros visos laikos bijušas un būs! LIELĀJĀ TALKĀ aicinām ne tikai vākt atkritumus, bet darīt arī citus labus darbus – stādīt kokus, radīt brīnišķīgas puķu dobes, izgatavot putnu būriņus, atjaunot žogus, soliņus, tilņus... Dzīvosim skaisti! Lai prieks Tev pašam un pārējiem!

Par talku plānošanu Jaunpiebalgā atbild

Jānis Smilgins (tāl. 29182807),
bet Zosēnos - Kristaps Dravants.

Vēlams iepriekš pieteikties, lai darbus labāk koordinētu! Darbi veicami pie slūžām, Gaujmalā aiz doktorāta, Tacēs, Gaujmalā, tā sauktais, Blūma likums, jāsakopj tīrģus laukums, ielu teritorija. Pie daudzdzīvokļu mājām, garāžu teritoriju centrā tīra un kopj iedzīvotāji, kuri dzīvo vai kam pieder garāžas. Ap

uzņēmumiem un iestādēm darbus organizē iestāžu vadītāji. Visiem uzņēmumiem un iestādēm jāsakopj savas teritorijas un piegulošās ceļu zonas (grāvmalas).

30. aprīlī plkst. 10.00 gaidām talcīniekus pie novada domes!

Pasākuma ideja ir balstīta uz brīvprātīgu līdzdalību vides sakopšanā, radot saliedētību, pozitīvismu un labi padarīta darba sajūtu. LIELĀS TALKAS idejas autors ir rakstniece Anna Žigure, bet pati ideja aizgūta no igauņiem, kas vides sakopšanu visas valsts mērogā pirmoreiz rīkoja 2008. gada 3. maijā. Šī gada LIELĀS TALKAS akcents būs Vides izglītība, kā arī pasākumu kuplīnās pagalmu labiekārtošanas kustība. Projekta mērķis ir līdz 2018. gadam, Latvijas 100. dzimšanas dienai, padarīt mūsu valsti par tīrāko un sakoptāko vietu pasaules kartē - dot iespēju dabai atveseļoties, atfīrot to no atkritumiem, kā arī mudināt iedzīvotājus pašiem labiekārtot un rūpēties par vidi sev apkārtnē.

Vēsture. Lielās Talkas tradīcija aizsākās pirms trim gadiem - ar talku 2008. gada 13. septembrī, kas bija kā iedzīvotāju dāvana Lat-

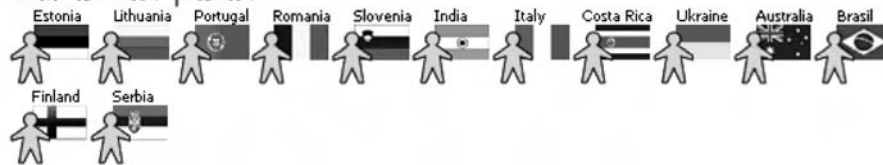
vijai tās 90. dzimšanas dienā. Nākamās talkas notika 2009. gada 18. aprīlī un 2010. gada 24. aprīlī. Aptuvenie aprēķini liecina, ka šajos trīs vides sakopšanas pasākumos kopumā ir piedalījušies 310 000 entuziastu.

LIELĀS TALKAS patrons ir Valsts prezidents Valdis Zatlers.

LIELĀJĀ TALKĀ mīļi aicinām piedalīties ikvienu Latvijas iedzīvotāju, kam rūp ilgtspējīga valsts attīstība un iespēja dzīvot nepiesārņotā, skaistā vidē.

Pasaule. Kopš 2008. gada astoņās pasaules valstīs savas zemes sakopšanas talkās kopumā piedalījušies 1 300 000 cilvēku. Nacionāla mēroga atkritumu vākšanas pasākumi ir notikuši ne tikai Latvijā, bet arī Lietuvā, Igaunijā, Slovēnijā, Rumānijā, Portugālē, Kostarikā un Indijā. Turklāt Nepālā 2010. gada maijā kāda alpīnistu grupa sakopa arī Everestu. Plānots, ka šogad, 2011. gadā, nacionāla mēroga talkošanas kustība aizsāksies arī Somijā, Itālijā, Ukrainā, Austrālijā, Brazīlijā un Serbijā. Savukārt 2012. gadā starptautiskā domubiedru grupa „Let's Do It”, kuras koordinācijas centrs atrodas Igaunijā, iecerējusi organizēt Vispasaules talku.

Talkas citur pasaulē

Eiropas Kustība Latvijā

European Movement - Latvia

www.eiropaskustiba.lv, info@eiropaskustiba.lv, tel./fakss +371- 67326548, Vīlandes iela 3-11, Rīga, LV-1010, Latvija

Kristīne Gailīte,
Eiropas Kustība Latvijā

Eiropas brīvprātīgais darbs – Tava iespēja nākotnei!

2011. gads Eiropas Savienībā ir pasludināts par Eiropas Brīvprātīgā darba gadu. Šī gada ietvaros notiek daudz un dažādas aktivitātes, lai popularizētu brīvprātīgo darbu tepat Latvijā, kā arī ārzemēs. Jāuzsver, ka šīs aktivitātes ir attiecināmas uz visu vecumu iedzīvotājiem. Tomēr šajā rakstā vēlos uzsvērt iespējas jauniešiem, ko jau sen piedāvā Eiropas Savienība – bezmaksas programma „Eiropas Brīvprātīgais darbs”.

Nevienam nav noslēpums, ka šobrīd daudzi no jauniešiem uzdod sev jautājumu, ko darīt pēc vidusskolas vai pēc augstskolas, kad īsti vēl nav zināms, vai un kur tālāk studēt, kur strādāt. Aicinu jauniešus (vecumā no 18 – 30 gadiem) apsvērt domu doties brīvprātīgajā darbā uz kādu no Eiropas valstīm, kur iegūt savai nākotnei plaši noderīgu

pieredzi, darbojoties kādā no sev interesējošiem projektiem no diviem līdz divpadsmit mēnešiem. Šī programma ir atvērta visiem, neatkarīgi no izglītības un pieredzes līmeņa. Eiropas Brīvprātīgais darbs (EBD) ir 100% bezmaksas – tiek segti visi ceļi, uzturēšanās, valodas apmācības u.c. izdevumi. Brīvprātīgais par savu darbu saņem arī nelielu kabatas naudu.

Arī uz Latviju brauc jaunieši no citām valstīm!

Šobrīd Eiropas Kustībā Latvijā (EKL) EBD projektā darbojas jaunieši no Spānijas – Rauls Martins. Iepriekš EKL ir uzņēmusi jauniešus no Grieķijas, Turcijas, Maķedonijas, kā arī Francijas. Kas interesanti – par Latviju jauniešiem no citām valstīm ir liela interese. Rauls par savu izvēli brūkt uz Latviju saka: „Manuprāt, Latvija ir ārkārtīgi interesanta valsts, tāpat kā mans EBD projekts. Es pieteicos tikai diviem projektiem. Starp visām Eiropas val-

stīm es vēlējos doties tieši uz Latviju. Esmu ļoti gandarīts par savu izvēli! Šobrīd arī cenšos iemācīties latviešu valodu.”

Latvijā šobrīd darbojas ap 70 brīvprātīgajiem no citām valstīm. Savukārt 2009. gadā uz EBD ir aizbraukuši 127 jaunieši, tomēr ir novērota tendence, ka šis skaits palielinās – 2010. gadā aptuvenais skaits varētu būt ap 140 jauniešiem. EKL, kā akreditēta nosūtītājorganizācija, divu gadu laikā ir nosūtījusi ap 25 jauniešus uz dažādām Eiropas valstīm. Jauniešiem ir liela interese par tādām valstīm kā Vācija, Spānija, Francija, Itālija, bet mums šobrīd ir arī brīvprātīgie Čehijā, Slovākijā, Zviedrijā, Austrijā, Turcijā u.c.

Iespēja mācīties un iegūt pieredzi savai nākotnei!

Runājot par novērotajām tendencēm pēdējos gados (tieši no EKL pieredzes), jāatzīst, ka par EBD vairumā interesējas jaunieši, kuriem jau ir iegūta augstākā izglītība (vai pat vairākas), kam jau ir zināma darba pieredze. Ņemot vērā arī bezdarba līmeni valstī, daudzi jaunieši ir izlēmuši piedalīties EBD projektā – motivācija ir dažāda: vieniem tas ir aizpildīts laiks un iespēja atrast sevi, citiem iespēja iemācīties ko jaunu, iegūt pie-

redzi, papildināt savu CV, savukārt atkal citiem diemžēl – iespēja emigrēt...

Līdz ar to ir būtiski sagatavot brīvprātīgos, pirms tie dodas prom – mēs cenšamies likt uz svaru tieši uz to, ko katrs varam iegūt no EBD gan personīgā, gan profesionālā ziņā. Mums ir svarīgi, ka jaunieši, dodoties EBD, ir pārdomājis savu motivāciju un ar skaidru mērķi cenšas iegūt no EBD projekta pēc iespējas vairāk. Šeit arī jāuzsver, ka EBD var piedalīties tikai reizi mūžā (izņēmums ir jaunieši ar īpašajām vajadzībām un ierobežotām iespējām, kas programmā var piedalīties atkārtoti, bet kopumā nepārsniedzot 12 mēnešus), līdz ar to kārtīgi pārdomāts lēmums ir ļoti būtisks.

Protams, katram jauniešim sakām: „Sameklē labas idejas un ved tās uz mājām!” Atiecīgi motivējam jauniešus pēc sava EBD atgriezties Latvijā un parādīt, ka katram šeit ir sava vieta un darot ir iespējas uzlabot apkārtni. Piemēram, viens no mūsu pirmajiem brīvprātīgajiem, atgriezoties Latvijā pēc sava EBD projekta Rumānijā, ir nodibinājis savu NVO, kas darbojas ar vides jautājumiem – tā kā pašam jauniešim šī joma saistīta daļēji gan ar pabeigtajām studijām, gan iegūtajām idejām EBD laikā, gan arī vides jautājumi pašam jauniešim ir dziļi būtiski.

Pēdējo mēnešu laikā kopā ar mūsu spāņu brīvprātīgo dodamies vizītēs dažādās Latvijas skolās, lai prezentētu EBD iespējas. Lai gan EBD var doties jaunieši vecumā no 18 – 30 gadiem, ticam, ka tieši pēc vidusskolas jauniešiem ir būtiski atrast laiku, lai izprastu savas vēlmes, noorientēties dzīvei,

jo daudzi nezina, ko studēt tālāk – vai nav pārliecināti par īsto studiju virzienu. Tieši tāpēc EBD ir lieliska iespēja, kā, pirmkārt, atrast to, ko vēlas, otrkārt, piedaloties konkrētas tematikas projektā, pārbaudīt, vai „noskatītā” studiju joma ir patiešām tā istā.

Arī es pati esmu bijusi EBD projektā – turp devos pēc vidusskolas, jo vēlējos saprast, ko tālāk studēt, kā arī jau sen biju vēlējusies iemācīties franču valodu. Pavadīju 10 mēnešus Francijā, Santetjēnē (Saint Etienne). Beidzot EBD projektu, sasniedzu savus mērķus: biju izdomājusi, ko tālāk studēt, kā arī apguvu franču valodu.

EBD projekta noslēgumā jaunieši iegūst YOUTHPASS, kas ir apliecinājums par EBD pavadīto laiku, sniedz informāciju par projekta laikā iegūtām kompetencēm – tas ir lielisks papildinājums CV.

Rikojam arī CV un motivācijas vēstule rakstīšanas apmācības, jo esam novērojuši, ka latviešu kūrta dēļ jaunieši nemāk sevi pietiekami labi prezentēt, lai izceltos uz citu valstu jauniešu fona (kas daudzos gadījumos par savām kompetencēm pietiekumos pārspilē) – mums savējie mazliet jāpabiksta. Uzreiz gan jāsaprot, ka tieši latviešu brīvprātīgie visur Eiropā ir lielā cieņā, daudzas organizācijas arī cenšas turpināt sadarbību ar brīvprātīgajiem! Latviešu brīvprātīgie tiek raksturoti kā gudri, centīgi un daudz varoši!

Ja arī Tevi ir uzrunājusi šī iespēja, aicinām sazināties ar akreditēto nosūtītājorganizāciju „Eiropas Kustība Latvijā” pa

e-pastu: info@eiropaskustiba.lv, tel: 67326548

Papildus informācijai:

- Eiropas Brīvprātīgais darbs ir Eiropas programmas „Jaunatne Darbībā” viena no apakšprogrammām;

- Programma pieejama jauniešiem no 18-30 gadiem;

- Projekta ilgums ir no 2 līdz 12 mēnešiem (pārsvārā pieejami projekti sākot no četriem un sešiem mēnešiem);

- Programmā var piedalīties tikai vienu reizi mūžā (!);

- Brīvprātīgā darba laikā brīvprātīgais ar savām idejām, enerģiju un darbu sniedz ieguldījumu kādā nevalstiskā organizācijā un pretī saņem vienreizēju pieredzi. ES programma nodrošina 100% bezmaksas ceļu, dzīvošanu, uzturu, veselības apdrošināšanu, valodas kursu un kabatas naudu, kas ir aptuveni 65-150 EUR apmērā (atkarībā no valsts, uz kuru jauniešis dodas).

- Projekta noslēgumā brīvprātīgais saņem Youthpass sertifikātu, kas apliecina projekta laikā iegūtās zināšanas un kompetences. Youthpass sertifikāts ir lielisks pielikums CV!

Plašāka informācija: Kristīne Gailite, EKL projektu vadītāja un brīvprātīgo koordinatore, tel. 26724243, info@eiropaskustiba.lv

* EKL foto: Attēlā, EKL brīvprātīgais no Spānijas Rauls Martins sarunājas ar Latvijas eksprezidenti Vairu Viķi - Freibergu (spāniski un latviski).

IZGLĪTĪBAS MINISTRA VIZĪTE JAUNPIEBALGĀ

un atbalstītāju, gan Eiropas struktūrfondu līdzekļiem. Vidusskolā ir pašreizējai situācijai Latvijas laukos pietiekams skolēnu skaits, augsti kvalificēti visu mācību priekšmetu skolotāji, acīmredzama attīstība, kas rosina optimismu.

Pēc skolu apskates Jaunpiebalgas vidusskolas atjaunotajā zālē ministrs kā izpildvaras pārstāvis un Saeimas deputāts kā lēmējvaras pārstāvis nonāca arī jautājumu krustugunīs, kurus apkārtējo novadu izglītības iestāžu vadītāji uzdeva par izglītības, nodokļu un ceļu politiku.

Paldies Jaunpiebalgas novada domei, Jaunpiebalgas skolu vadītājiem un kolektīviem par atsaucību, plānojot un sagatavojot tikšanos.

Atsaucāmie mūsu novada domes bijušā priekšsēdētāja Laimja Šāvēja, tagad 10. Saeimas deputāta, ierosmei – parādīt vienas nelielas lauku pašvaldības attīstību izglītības jomā. Tā 25. martā Jaunpiebalgā viesojās izglītības ministrs Rolands Broks un viņa padomniece Inga Bandeniece.

Piedaloties L.Šāvējam un novada domes priekšsēdētājam A.Liedskalniņam, iepazīstinājām viesus ar Jaunpiebalgas vidusskolas muzeju, Piebalgas pamatskolu, rehabilitācijas centru „Dzīves enerģija”, pirmsskolas un sākumskolas materiālo bāzi attīstībā un lielo skolu ar piebūvi un sporta zāli. Pēc redzētā par 20 gados Jaunpiebalgā paveikto ministrs atzina, ka jaunpiebaldzēni rīkojušies tālredzīgi un ir sasniegti uzskatāmi rezultāti: novadā reorganizētas mazās pamatskolas un bērnudārzs, nostiprināta mūzikas un mākslas skola, modernizēta vidusskola gan ar pašvaldības, gan valsts investīciju programmas, gan vecāku

Pateicos skolēniem par muzikālajiem sveicieniem: pirmsskolas skanīgajām balstiņām kopā ar Jāni Žagariņu, vidusskolas 12.klases instrumentālajam ansamblim Emīla Rusova vadībā, zēnu trio (Intaram Ozolam, Emīlam Rusovam, Krišam Špalviņam) un Mārai Viksnai, perkusionistiem (Matisam un Elvim Elkšņiem, Atim Grīnbergam, Rolandam Jurkevičam) D.Viksnas vadītiem, Laumai Makarei un Zeldai Althaberei par dzeju!

Vidusskolas direktore
Ulla Logina

Grāmata attin sāpīgas atmiņas

kai mātes atmiņas un vectētiņa uzņemtās fotogrāfijas, bet arī vecvecāku neredzamā klātbūtne un svētība.

Šī grāmata tagad pieejama arī ierakstīta diskā autores lasījumā un ir skaudrs emocionāls vēstījums nākamajām paaudzēm. Skanēja grāmatas fragmenti un represētajiem tā atkal bija tikšanās ar dzīvi Sibīrijā pirms gadu desmitiem. Daudziem acis saskrēja asaras, atceroties mirkļus, kuri ikdienā jau no atmiņas ir pagaisuši. Atmiņas atgādināja par ciešanām, zaudējumiem, ne-taisnību. Kopā ar represētajiem bija arī novada domes priekšsēdētājs Askolds Liedskalniņš. Pēc pasākuma Abrupe pie baltā krusta un Piebalgas stacijā pie pieminekļa represijās cietušajiem sagūla ziedi un iedegās svečītes.

Baiba Logina

Jaunpiebalgas novada domē 25. martā uz tikšanos pulcējās bijušie represētie. Kopīgā klusuma brīdī tika godināta izsūtīto piemiņa. Grūti par pagātņi runāt ar tiem, kuri nav piedzīvojuši genocīdu. Vēsture ir ne vien fakti, bet arī vesela emociju gūzma. Nav jākaunas no asarām, kad pārcilā represijās plautos vālus. Tās ir nevis izlutināto, bet pazemoto sāpes. Vienīgi runājot no sirds uz sirdi, var cerēt uz savstarpēju izpratni starp paaudzēm un tautām. Tas ir visisākais ceļš, bet dzīvo vēstures liecinieku stāvi ir ceļa zīmes.

Pasākumā par grāmatu "Zemnīcas bērni" uz sarunu bija aicināta rakstniece Andra Manfelde. Autorei ļoti labi ir izdevies aprakstīt savas dzimtas likteni. Viņa pastāstīja, ka to veikt palīdzējušas ne ti-

Margarita Stradiņa

Izmisums

*Ir sasieti domas un darbi
mazā sainītī,
un stūrīši mazai drāniņai
cieši sasiesti.*

*Mans sainītis pagalvī palikts,
tā manta
būs līdzī paņemta,
kad būšu no dzimtenes padzīta.
Tur pārītis cimdu un zeķu
un neliels lakatiņš kāds,
sauss maizes rieciens un
gabaliņš sāls.*

*Vēl viena man manta būs līdzī
no vietas, kur sūpulis kārts,-
trīs sauļas dzelteno smilšu,
tas talismans, dzimtenes vārds.*

Svētki skolai un dvēselēm

skolā. Tāļivaldis Narvils – strādā no skolas dibināšanas un ar viņa rūpēm un skološanu diplomu saņēmuši 22 absolventi. Un atkal koncerta laikā blakus lielajiem uz skatuves bailīgi kāpj zēni un meitenes, lentītēm matos un rociņām trīcot, skan pirmie akordi, lai katrā no nākamajām reizēm pieņemtos spēkā. Un kas zina, kuram mūzika paliks vaļasprieks un sevis pilnveidošana un kuram tā būs Lielā nolēmība. Katram skolotājam un darbiniecēm, kuras rūpējas par siltumu, mājīgumu un tīrību, tiek pa sarkanai rozei. Bet mums, klausītājiem, tika skaistums dvēselei, jo bērni dziedāja un spēlēja no sirds.

Vēsma Johansone

„Mūzikas skolai 25 gadu jubileja septembrī, bet koncerts tagad - pavasarī. Tā šoreiz sanācis. Paldies vissirsnīgākais kolēģiem! Esmu strādājusi kopā ar sešiem pašvaldību vadītājiem, bet visilgāk ar Laimi Šāvēju,” tā skolas direktore Sarma Petrovska saka pēc koncerta.

Pa 25 gadiem izsniegtas 229 skolas beigšanas apliecības. Dimanti krājas, bet par to visu paldies skolotājiem.

Ina Iljučonoka strādā no skolas dibināšanas, un viņai 26 absolventi. Divas audzēknes - Ieva Damroze un Aija Petrovska turpinājušas muzikālo izglītību un kļuvušas par mūzikas skolas skolotājām savā

Ar darbu, prieku un mīlestību sirdī

Ar priecīgu smaidu sejā tieku gaidīta SCO mājas dzīvoklī, kurā Velta Ozoliņa (parēķināju) dzīvo jau 35 gadus. Zinot, ka Velta (dz. Plekša) ir Jaunpiebalgas vidusskolas 1. izlaiduma absolvente, vēlējos ieklausīties stāstā par dzīvi. Pirmie absolventi dzīma pirms 80 gadiem.

Klausos dzīvesstāstā...

„Esmu Velta Ozoliņa, dzimusi 1930. gadā Jaunpiebalgā, zemnieka ģimenē. Mēs bijām trīs bērni – brālis Jānis, jaunāks par mani, bet atdusas kapos Kuldīgas pusē, māsa Marta bija vecākā – atdusas Jaunpiebalgas kapos. Manas mājas bija Timšsilā. Tēvs - Pēteris Plekšs. Mamma - Milda Plekša, dz. Riekstiņa.

Mācījos Pētera sešklasīgajā pamatskolā. Netālu no skolas dzīvoja nākamais valodnieks Augusts Ģiezēns. Tur dzīvoja lielākā viņa saime.

Bērnībā dzīvojām vienkārši, bet ļoti labas attiecības bija ar skolotājiem. Palīdzējām dažādos darbos. Arī svētkos vai jubilejās savus skolotājus apsveicām.

Jaunpiebalgā bija tirgus netālu no stacijas, un tad aizbraucām ar riteni, arī kaut ko nopirkām skolotājiem, ja bija kādam jubileja. Uzcēlāmi pirms laika no rīta un tad visi gājām skolotāju - jubilaru apsveikt ar dziesmu.

Māja bija aptuveni 5 kilometrus no Pēterskolas. Vecāki aizveda uz skolu ar zirgu. Sestdienās reizēm arī nācu kājām pa purviem, pa taciņu... Ko iedeva līdzī kulītē? Rupjā maize, ko cepa paši, sviests, biežpiens, sacepa gaļu, taukus. Ar to bija jāiztiek visu nedēļu. Visi ēdām kopgaldā, vecāki arī tam veda. Tā laikam bija lētāk. Saimniece gatavoja ēdienu lielā katlā. Atceros, ka saslimusi bija saimniece kādā reizē, tad vajadzēja iet palīgā, jo es šādus darbus pratu labi darīt jau maza meitene. Tad nu lielajā katlā tā vārīšana bija mazliet savādāka. Vārījām jau arī mājās senāk vienkārši, uzcurstināja kripatiņus, kartupeļus un pielika burkāniņus, un zupa bija gatava. Tāda - ātri vārīta bija dikti garšīga.

Iemīlotas bija un prātā palikušas pirmās skolas un skolotāji. Pēterskola (rāda fotogrāfiju ar skolēniem un skolotājiem un to komentē. Velta atceras skolotājus un nosauc fotogrāfijā redzamos, - Anšmite, Melnīte, Strazds. - V.J.) Pēc sešklasīgās Pēterskolas 1946. gadā iestājos jaundibinātajā Jaunpiebalgas vidusskolā, bet mācības notika Mācītājmuižā, jo skolas ēkas vēl nebija. Mēs mācījāmies Mācītājmuižā, bet skaitījāmies Jaunpiebalgas vidusskolas 1. izlaidums. (Skatām fotogrāfijas.) Mācītājmuižā. Tā ir mana klase 1947. gadā. Skolas direktors Jānis Freimanis. Ne tikai direktors, bet arī ģeogrāfijas skolotājs. Zaķe, Pakalne, Jānis Ozoliņš (vēlāk - mans vīrs, ar kuru mācījos vienā klasē), Kārlis Purens. Skolotāja Zaķe bija īpatnēja, to gan mēs, bērni, ne pārāk mīlējām...

Vidusskolas pēdējais zvans. Audzinātāja Ruta Muceniece, sko-

lotājs Ainis Ķesa, skolotāja Skaidrīte Vasara. Skolotāja Muceniece gan ar mums kopā visu darija. Re, cik jauks smaids! (rāda fotogrāfijā), te Jānis Elsiņš, Jānis Apsītis, Ilmārs Kalniņš, Ilmārs Miļlais, Voldemārs Miļlais...

Pēc vidusskolas iestājos pedagoģiskajā skolā Valmierā. Drīz vajadzēja iet uz kursiem, bet tos vairs negāju. Apprecējamies ar Jāni Ozoliņu tūlīt pēc vidusskolas. Tas bija Gaujenes rajona laiks. Strādāju sociālās nodrošināšanas nodaļā. Pēc Gaujenes rajona likvidēšanas pārcēlāmi uz Drustu pienotavu, tad atkal - atpakaļ Jaunpiebalgā, sāku strādāt veikaliņā. Jānis strādāja celtniecībā, tad arī te, SCO mājā, sākās dzīvošana.

Par vīru Jāni Ozoliņu un mani? Aci jau viens uz otru bijām uzmetuši skolas izlaidumā. Dubultkvartetā dziedāja arī Ozoliņš. Viņš nepabeidza Jelgavas Skolotāju institūtu, jo sākās karš un sauca armijā. No tās izdevās izvairīties un atgriezties mājās. Padomju laikā skolā varēja strādāt tikai ar izglītību. Viņš neilgi pastrādāja Jaunpiebalgas vidusskolā par skolotāju, - mācīja matemātiku, fizikultūru. Arī skolotāja Olga Elsiņa mācīja (Ausmas māsa) tai laikā. Ar viņu reizē strādāja Ella Bērziņa, Anna Strazdiņa.

Visskaistākā ir bērnība. Vidusskolas laiks- visromantiskākais. Tad - dzīve, darbs... Laiks bija labs, kad strādājām mežniecībā, mums bija jauks kolektīvs. Uzcēla savu klubu, kurā dziedājām, spēlējām teātri... Dziedāšanu vadīja Ķepītis.

Ģimenē kopā ar vīru bija ikdienas rūpes par divām meitām - Marutu un Silvu.

Mazbērni ir bezgala jauki. Arī beiguši vidusskolu. Neviens no mazbērniem mani nav aizmirsis. Kristaps ieskrien, buča uz vaiga un smaids...Liene - mīļa. Uz Marutas telefonu sūta īsziņas ar sveicieniem arī Daiga. Gints sabučo, un neiztrūkstoši ir ziedi svētku reizēs...

No saviem vecākiem ko savai dzīvei paņēmu? Mans tēvs bija zemnieks ar zelta rokām - kurpnieks, arājs, galdnieks, kalējs. Visu darija pamatīgi. Tēvs iepirka zemi 12 ha. Mamma brauca tēvam līdzī uz mežu, kopa lopus. Agri rīti un smagi darbi... Tāda bija vecāku dzīve. Uz Dzērbenes mežniecību bija jābrauc peļņā. Tēvs teica: „Kāds piebaldzēns, tāds mežs!” Tas bija par mežsargu, - iedevis labu mežu vai sliktāku.

Dziedāšana... Tas vēl bija arī lauku sētas un bērnības mājas skaistums. Bērnības laiks, kad pieaugušie spēlēja vijoli, cītaru. Vecās dziesmas. Ausīs skan skaistas melodijas. (Nodungo) Tētis ar vijoli, no kaimiņiem Oliņiem - sieva - arī vijoli, bet vīrs - cītaru. Visi tēva brāļi bija lieli dziedātāji. Kopā sanāca pamatīgs koncerts.

Man bija 10 gadu, bet ātri varēju lielajiem pieslēties.

Atceros kara laiku. Runāja vecāki gan par leģionāriem, gan mežabrāļiem. Tas bija tāds laiks, kas mūsmājā bija redzams. Katru dienu šie cilvēki mainījās, bet netikām iesaistījušies. Nāk, pie-

klauvē, - vācieši prom, turpat krievi klāt, jo mežs bija mājai tuvu un tas bija visu karavīru draugs- gan vāciešiem, gan krievi, gan mežabrāļiem. Ne vienu reizi vien klauvētāji mūs izbiedēja. Kai- miņš gan gribēja tēvu pierunāt, bet viņš nestājās partijā, teica: „Es esmu zemnieks.” Dažreiz dzirdu, ka māte saka, ka atkal kāds nāk uz māju... bet nevarēja jau zināt, kas kurais ir.”

Jautāta par šodienu, meita Maruta papildina: „Man šķiet, ka mam- ma no savas mamma mantojusi ārkārtīgo pieticību, iecietību, ne- kad nestrēbt karstu, bet ar domāšanu, lēnām, bet visu dabūt gata-

vu. Joprojām rok dārziņu, kurina, lai visai mājai būtu siltums, pēc katrām 18 dienām- mūsu reize”.

Velta turpina: „Tā ir. Jāpadara. Nevaru būt brīva, ja neesmu pa- darījusi vai nu ieplānoto, vai vajadzīgo. Joprojām mežs - mana mīlestība. No 1976. gada te dzīvoju. Katru taciņu zinu. Ogas, sēnes. Arī pagājušajā gadā sēnes salasīju. Dārziņu uzroku. Savā nodabā

ar prieku. Ja sāp mugura, noguļos zemē, bet, ticiet vai nē, paliek labāk. Ar domām cenšos sev palīdzēt. Uzzināju, ieklausījos, la- sot dziednieku teikto, ka jāskaita kādas rindiņas septiņas reizes dienā, bet nevis nolieguma formā, bet jāsaka: „Man būs labi, ma- na mugura veseļojas...” Varbūt iedomas, bet, ja man ir labāk, lai- ka man pietiek, tad staigāju un runājos. Nūjotājos vēl neēju, jo pa- ti gribu savā nodabā staigāt. Ja nevarēšu, iešu. Strādāju to, ko va- ru un cik varu.”

Maruta: „Mammai ir kaudze ar klādēm, kurās pieraksta visas pasaules gudrības, risinot zviedru krustvārdu miklas.”

„Ar gadiem sūtu arī atbildes, bet man nelaimējas. Lasu grāmatas. Patīk lasīt detektīvus, krimiņus,” jau šķiroties, saka Velta. (Smejamies.)

Uz tādas priecīgas nots arī saku - uz redzēšanos!

Pie Veltas Ozoliņas ciemojās Vēsma Johansone

Jaunpiebalgas vidusskolai - 65

Vārds absolventiem

Intervija ar Jaunpiebalgas vidusskolas absolventi Ingu- nu Krūmiņu

Cik gadus Tu mācījies Jaunpiebalgas vidusskolā?

Deviņus gadus, pabeidzu astoņas klases. Piecgadniekos bi- ja jāiet reizi mēnesī uz skolu, uzdeva darbiņus, kas bija jāizpil- da un pēc tam jānodod.

Kādas atmiņas saistās ar vidusskolu?

Nu kādas, nu labas (smejas) pirmās skolas atmiņas. Starpbrižos gājām pa apli un atkārtojām nākamajai stundai uzdoto. Klasē bi- jām 24 skolēni, 16 zēni un 8 meitenes, katram klasē bija savi pienākumi, es biju mācību pārzine.

Kuri skolotāji īpaši palikuši atmiņā?

Patika skolotājs Ilgvars Leimanis, kurš mācīja vēsturi. Ļoti interesanti mācīja, ļoti patika viņš. Iespējams, tāpēc man arī pa- tika vēsture. Skolotāja Skaidrīte Vīksna – mācīja matemātiku. Matemātika man padēvās...

Kuri skolotāji Tev bija klases audzinātāji?

Nullklasītē - Laima Kazerovska; no pirmās līdz trešajai kla- sei - Valentīna Bārdiņa; ceturtajā klasē - Lauma Micāne un no piek- tās līdz astotajai klasei - Valentīna Dolmane un Valdis Gansons.

Cik mācību stundas bija dienā?

No sešām līdz astoņām. Mēs jau sestdienās arī nācām uz sko- lu, bet tās bija īsākas dienas, stundas beidzās ap diviem...

Kā nokļūvat līdz skolai, braucāt ar autobusu?

Sākumā bija smagā mašīna, kuras piekabē bija salikti koka soli, ar to tad braucām uz skolu, vēlāk jau ar autobusu.

Vai skolā tajā laikā skolēniem bija formas?

Jā, bija, bija! Sākumā sarafāns ar blūzi, pēc tam ļoti šauras,

zilās kleitas, tās gan nepatika, jo svīda, nevarēja brīvi kustēties. Svētku formā bija balts priekšauts. Zēniem – žakete, kreklis un bikses zilā krāsā.

Kādi pasākumi tolaik notika skolā?

Tāpat - klases vakari, Ziemassvētku eglītes, balles, Sieviešu dienu svinējām, arī Vīriešu dienu... Šefu klases bija, tajās mūsu puīši koķetēja ar vecākām meitenēm, mēs gan bijām kautrīgākas, tā nedarijām.

Kādu atceries skolas apkārtni?

Ļoti sakoptu. Bija akmens dārzs, daudz puķu dobjū – īrisu, rododendru, dāliju, rožu u.c. Dīķu gan bija mazāk. Apkārtni uz- pasēja direktores Astrīdas Knāķes virs – skolotājs Pēteris Knāķis. Skolai bija siltumnīca, tur audzēja tomātus. Bija savi lauciņi, ta- jos auga kāposti, gurķi, burkāni, ļoti daudz kā bija. Visu izaudzēto izmantoja skolas ēdnīcā. Rudenī katru dienu vienu mēnesi gājām talkās, mazās klases lasīja kartupeļu mazumu, pamatskolas kla- ses līdz pusdienas laikam, vidusskolēni no rīta līdz vakaram strādājām kartupeļu tīrumos. Pavasarī devāmies ravēt bietes, kat- ram bija sava noteikta norma, kas jāizravē. Toreiz visi gāja strādāt, tāda doma, ka varētu neiet, pat nevienam neienāca prātā.

Vai atceries kādus interesantus atgadījumus no skolas lai-kiem?

Jā, zēni, kad bija sapīpējušies cigaretes, ēda skujas, lai sko- lotāji nemanītu, nesaostu... Vēl... mēs gājām ģībt aiz šķūnīša, tā strauji saelpojām gaisu un uzspiedām uz krūtīm... Ā, starp- brižos gājām uz ģērbtuvēm un tumsā griezām šķīvīti, lai izsauk- tu garus, zīmējām bultas uz tā un skaitījām vārdus... Kas tik vien nāk tagad prātā! Skolas laiks tomēr palicis skaistā atmiņā, un nemaz nešķiet, ka tik daudz gadu jau pagājis...

Savu mammu izjautāja Krista Krūmiņa

Martas stāsts

Pēc Jaunpiebalgas vidusskolas 9.klases beigšanas iestājos Cēsu mūzikas vidusskolā (flautas klasē). Šī doma, ka jāmacās mūzika, mani vajāja jau no bērnības. Kāpēc uz Cēsīm un ne tālāk? Man bija bail doties kaut kur tālāk. Pēc trešā kursa beigšanas devos uz Angliju ar domu, ka pelnīšu naudiņu labākam instrumentam. Tas man arī lieliski izdevās. Tikai, cik grūti tas bija, to zina vienīgi mana mamma, jo darijām vienu un to pašu darbu. Tās bija 12 neciešamas stundas fabrikā pie kūciņām, maizītēm. Strādāju 5 dienas nedēļā neciešamu darbu. Atgriežoties atpakaļ, mana dzīve pagriezās nedaudz savādāk. Pametu Cēsu mūzikas skolu pusgadu pirms tās beigšanas, iesēdos autobusā un devos uz Latvijas otru malu, nezinot, kas mani tur sagaida. Jau janvārī es atrados Ventspils mūzikas vidusskolas pēdējā kursā. Šis bija viens no maniem pareizākajiem lēmumiem. Pēc Ventspils mūzikas vidusskolas beigšanas liku iestāties Jāzepa Vītola mūzikas akadēmijā. Mācības mūzikas akadēmijā pametu, jutu, ka nav īsti tas, ko gribu. Pēc pāris nedēļām devos uz Vāciju, nodzīvoju vienu gadu. Tad vēl oficiāli darbu dabūt tur nevarēja, tāpēc pelnīju naudu, muzicējot uz ielām. Viena pati. Tādā veidā pelnīju naudu studijām. Tad es vēl nezināju, kur mācīšos. Radās iespēja studēt Šveicē. Dienu no dienas uz ielas mācījās savu eksāmena repertuāru, kamēr mācēju to perfekti. Visu dzīves laiku es begu no

Par mūsu klasi un skolotājiem

Piekrītot uzrakstīt savu atmiņu stāstu par Jaunpiebalgas vidusskolā pavadīto laiku un savu izlaidumu, nebiju domājusi, ka tas nebūs nemaz tik vienkārši, kā šķiet. Atmiņu karuselis griežas kā traks, un baídos, vai, pārlūkojot gadu gaitā izveidojušās mozaikas gabaliņu, kādu no tiem neaizkustināšu par daudz, vai kādu neieskrambašu. Bet ko nu vairs, karuselis virpuļo, un es ķeru mirkli un lieku uz papīra. Tad turpmākajās rindās no visa pa drusciņai par mums - jaukiem, talantīgiem, draiskiem, straujiem, skaļiem, protams, zinību alkstošiem, labestības un mīlestības pārpilniem - un daudzajiem tiem cilvēkiem, kas bija ap mums 11 skolas gadu garumā, un mana stāsta īsumā... Heijā, 21. izlaidums! Domu paveidiens rit, un te mēs esam - vairāk kā 30 mazi, zinātkāri, nobijušies cilvēciņi un klases priekšā jauniņā, tikko augstskolu beigusi audzinātāja Valentīna Galeja (tagad Bārdiņa), un uztraukumā sasārtušiem vaigiem, zilos flisētos svārčiņos un baltā neilona blūzītē. Tā aizsākas mūsu klases kopīgais skolas gadu ceļš ar pedagogu Bārdiņu ģimeni, kā vēlāk būs saprotams. Tur, mazajā skoliņā, neveikliem, maziem pirkstiņiem rakstījās pirmie burtiņi, cipariņi, tapa pirmie zīmējumi, krustdūrieni un plastilīna ķiņķežiņi, pirmais Jaungada uzvedumiņš ar lielu rotaļu lāci man klēpī. Tā manā mūžā bija pirmā reize uz lielās skatuves visas skolas priekšā. Biju nobijusies un uztraukusies 1. klases

vācu valodas, likās, ka man to nevajadzēs, bet te es kļūdījos. Atceros to dienu, kad devos likt iestājekšāmenus, es nezināju valodu, nezināju pilsētu, nezināju neko... Gluži kā lauku pele pilsētā ..., un patiesībā tā arī bija. Veiksmīgi noliku eksāmenus un sakostiem zobiem turpināju pelnīt naudu un šoreiz jau konkrētam mērķim. Tikai tad es sapratu, ka no vācu valodas mācīšanās es neizbēgšu. Vienmēr atcerēšos šīs sajūtas... Ir decembris, un es joprojām spēlēju uz ielas... Pirksti dažkārt jau bija nejutīgi, bet doma, ka tas ilgi vairs neturpināsies, ka es drīz došos prom, deva spēku. Visu laiku sev teicu: „Marta, pacieties!”

Pienāca laiks, kad pārcēlos uz Šveici. Viss turpinājās. Grūtais laiks turpinājās. Nu likās, ka neizturēšu. Bija vajadzīga uzturēšanās atļauja, kas man sagādāja jaunas problēmas. Šveicē dzīvojot, jābūt naudai, vismaz minimālai summai - 2000 frankiem mēnesī. Ja to nav, tu skaities nabags. Sākumā man tā likās neiedomājama summa, un tā arī ir, jo Latvijā mēs mākam izdzīvot ar ļoti minimāliem ienākumiem, un studentam tāda nauda tomēr ir liela. Ar šo problēmu es cīnos vēl tagad, jo mācīties un strādāt vienlaicīgi - neiespējami. Mācoties bakalaura studijā, ir ļoti daudzi mācību priekšmeti, kas neļauj strādāt, bet tas ir tas, ko es nemitīgi daru. Meklēju iespēju, kā nopelnīt. Mana mamma palīdz un palīdz, bet diemžēl, lai tas ir cik sāpīgi...nepietiek. Tā man ir laba dzīves skola. Vecāki nevar un nav jābūt viņiem vienmēr klāt, mums ir jābūt pastāvēt pašiem par sevi.

skolniecīte. Lai kā audzinātāja Valentīna centās iedrošināt un uzmundrināt, paredzētā dūngošana lācītim gan sanāca visai švaka. Laikam tas man jānosauca par savas dzīves pirmo lielo lampu drudzi. Mazās skoliņas kolektīvs vēl daudzu gadu garumā priesē ar saviem sirsniņajiem priekšnesumiem manas pirmās audzinātājas Bārdiņas vadībā.

Un tad 5. klasē jau lielajā skolā. Jūtāmie kā iemesti okeāna viļņos, kādu iebukņija, pagrūstīja, nosauca par sīko, un beigās atlika vien uzņemties dalību kūšājošajā, enerģijas pilnajā burzmā. Taču nāca klāt jauni mācību priekšmeti, ārpusklases nodarbības, un bija kur likt lietā enerģiju. Par pionieriem un komjau-natni nerunāšu, jo tas ir cits stāsts, bet ne šai reizē.

Prātā latviešu valodas un literatūras skolotāja Elza Pizāne. Reiz klases priekšā lasot un analizējot mūsu sacerējumus, uzliela par uzrakstīto Ingrīdu Ludzenieci (tagad Brante) un Laimu Ērgli (tagad Kazerovska), bet man saka: „Ozoliņa, Tavā sacerējumā ir tik daudz liekvārdības, kā sarunājoties ar vecomammu, sēžot uz mūrīša.” Toreiz palika kauns par sevi, bet pēc vairākiem gadiem 11. klases gala eksāmenos man būs viens no labākajiem sacerējumiem, tāpēc šodien saku viņai milzīgu paldies, jo tādas pamatus latviešu valodā, īpaši gramatikā, kā iemācīja Elza Pizāne, spēja un prata tikai viņa. Stingra un prasīga savā priekšmetā viņa bija gan. Tad dabas zinātņu māte, konsekvantā

Šobrīd es mācos Cīrihes mūzikas akadēmijā (Zürcher Hochschule der Künste) 4.semestri. Un esmu neizsakāmi laimīga, jo zinu, ka esmu nonākusi īstajā vietā. Tikai ģimene, tās man pietrūkst visvairāk, un, lai kur es dotos, mans ceļš vedīs vienmēr atpakaļ uz Jaunpiebalgu. Es vienmēr paturu prātā rindas: “Es kāpt gribu kalnā visaugstākā, ne spēka man pietrūks, ne bail man no kā.” Cīnieties, mīlie cilvēki, lai īstenotu savus sapņus! To novēlu es - Marta Kļaviņa.

un ļoti stingrā Elza Krūmiņa ar savu apbrīnojamo prasmi izcelt valodu no mācību izplūdušās vielas un ievadīt to mūsu pusaudžu galviņās, interesanti papildinot ar jaunākajiem faktiem un pētījumiem. Patiecoties viņai, es pirmo reizi mūžā caur mikroskopu ieraudzīju vienkāršu lietu pasakaino skaistumu un sarežģītību, kas parastai acij neredzams. Dzīvesgudra sievietē, kas pietiekoši saprotamiem mājiņiem deva nojausmas par sievietes sūtību šajā pasaulē.Brīnišķīga kulināre.

Tālāk valodniece Vilma Pelckava (vēlāk Balode) prata ieinteresēt par dzeju, viņas stundās es sapratu, ka mācīties var arī, vienkārši lasot dzeju mācīb-stundu laikā.

Ilgvars Leimanis – ģeogrāfs, orietēšanās sporta entuziasts un mūsu klases audzinātājs līdz 8. klases izlaidumam. Pedants, stingrs, lietišķs, mēs pie viņa jutāmie kā aiz klints, un ilgu gadu garumā viņu sauksim par papu. Ar mums nebija viegli, kustīgi un skaļi, arī pārgalvīgi, taču viņš mums soli pa solītim mācīja būt patstāvīgiem. Isti dūsmīgu viņu atceros kādas pāris reizes, bet tad gan joki nebija...Šabāra mūs par blēnām, bet pedagogu vidū mūs vienmēr atbalstīja un aizstāvēja. Viņš bija nepārspējams meistars mūsu pārsteigšanā ar saviem īsajiem 15 minūšu kontroldarbiem ģeogrāfijā. Es vairārākkārt iekritu kā pele slazdā, jo ko atbildēt varēju uz konkrētiem jautājumiem ar tikpat īsam atbildēm, ja iepriekšējā vakarā biju tikai grāmatas pārkrāvājusi, taču

11.izlaiduma (1960.g.) absolvents Pēteris Aparjods

Jaunpiebalgas vidusskolas 8.b klasē sāku mācīties 1956.gada 1.septembrī pēc Rēveļu septiņgadīgās skolas beigšanas. Mūsu klasi komplektēja no skolēniem, kuri septiņgadīgajā skolā bija mācījušies vācu valodu (Piebalgas, Rankas, Rēveļu, Tirzas, Druvienas, Zosena un citu skolu skolēniem).

Klases audzinātājs Ilgvars Leimanis labi prata saliedēt skolēnus, kuri bija ierašanās no dažādām skolām. To veicināja arī darbs ārpus stundām – sākumskolas ēkas būve (tās gan vairs nav), sporta laukuma iekārtošana (mitruma novadīšanai likām drenāžu no kārklu zariem), talkas kolhoza laukos. Atmiņā palikusi interesantā dienu ekskursija pēc 8.klases beigšanas – Valmiera, Burtnieku ezers, Mazsalaca,

Ainaži, Sigulda. Braucām kravas automašīnā, kurai gar malām bija saliktas bērzu meijas.

Skolas dzīvi interesantu padarīja daudzveidīgā pašdarbība – kori, deju kolektīvi, pūtēju orķestris, ansambļi. Lielu darbu tur ieguldīja kolektīvu vadītāji, skolotāji - Artūrs Teikmanis un Atis Vāliņš. Braucām uz rajona Dziesmu un deju svētkiem Smiltēnē, pēc tam – Cēsīs (mainījās administratīvais iedalījums). Bija draudzība ar Vīlandes deju kolektīvu Igaunijā. Piedalījāmies Dziesmu un deju svētkos Vīlandē, viņu kolektīvs piedalījās Dziesmu un deju svētkos Cēsīs. Saziņas valoda abu deju kolektīvu vadītājiem bija vācu valoda.

Jaunpiebalgas vidusskolas skolotāji labi sagatavoja audzēkņus iestājeksāmeniem augstskolās.

1960.gadā beidzu Jaunpiebalgas vidusskolu (11.izlaidums). 1960.-1965.g.

studēju LVU Ģeogrāfijas fakultātē. Pēc tam – viens gads padomju armijā (Novgorodas apgabalā un Rīgā). Tad deviņus gadus darbs Gulbenē, mācot ģeogrāfiju Gulbenes 2.astoņgadīgajā skolā, pēc skolu reorganizācijas – Gulbenes 1.vidusskolā.

1975.- 2005.g. strādāju par ģeogrāfijas skolotāju Mazsalacas vidusskolā. Kopš 2005.gada 1.septembra nestrādāju, esmu pensionārs.

Mārtiņš Prīsis

Mani skolas gadi – tas ir mācību laiks Jaunpiebalgas vidusskolā 90.gados.

Kas palicis atmiņā?

Sporta nodarbības, basketbola treniņi, tas, kā gatavojāmies Lielās Balvas sacensībām. Jauniešu deju kolektīvs, mēģinājumi, piedalīšanās skatēs un koncertos.

Brauciens uz Dāniju „Comenius” projekta ietvaros – biju pirmo reizi tik tālā ceļojumā, un man ļoti paveicās ar ģimeni, kurā dzīvoju. Mēs sadraudzējāmies, un pēc dažiem gadiem, kad vasarā strādāju Dānijā, es viņus apciemoju, prieks par tikšanos bija apbūvējis.

Angļu valodas mācīšanās un papildnodarbības agrajās stundās – nebija viegli pusseptiņos celties un kopā ar māsu Lauru un citiem entuziastiem jau stundu vēlāk sēdēt solā un runāties angļiski.

12. klasē svārstījies par profesijas izvēli. No bērnības ģimenē kopā ar tēti (viņam tas no vectēva) interesējāmies par sportu, sekojām jaunākajam, īpaši Latvijas sportistu sasniegumiem. Tomēr sports palika mans vaļasprieks, arī līdzjušana profesionālā līmenī, ne velti vienu gadu esmu pavadījis radio SWH, strādādams par sporta guru, Anatolija Kreipāna palīgu, veidojot un vadot iknedēļas sporta un basketbola apskatus.

Pēc vidusskolas beigšanas 1998. gadā uzsāku studijas Latvijas Lauksaimniecības universitātes Lauku inženieru fakultātes Būvniecības specialitātē. Tā kā ģimenē esam trīs bērni un visi studējām, tad paralēli mācībām vajadzēja strādāt, lai nodrošinātu sevi finansiāli. Un tā divas vasaras Dānijā strādāju dažādus lauksaimniecības darbus. Galvenais ieguvums bez finansiālās neatkarības bija divu svešvalodu – krievu un angļu valodas apgušana, kas ļoti noderēja vēlāk, uzsākot darba gaitas būvniecībā.

Inženiera diplomu saņēmu 2005. gadā, tad studijas Rīgas Tehniskajā universitātes Inženierekonomikas fakultātē un maģistra grāds darba aizsardzībā. Lielā mērā arī turpmākajā profesionālajā pieredzē zināšanas darba aizsardzībā ir noderīgas.

Domāju, ka pareizi izvēlējos pirmo universitāti, jo Jelgava atšķirībā no Rīgas kā pilsēta ir ļoti atvērta jaunajiem studentiem, es pat teiktu, tā ir studentu pilsēta. Universitātes infrastruktūra ir ļoti kompakti sakārtota, gan fakultātes, gan dienesta viesnīcas cita no citas ir pāris minūšu gājienā, līdz ar to nav jādomā par sabiedrisko transportu, lekciju kavēšanu utt. Tāpat ļoti liels pluss universitātei ir tās galvenā ēka – Jelgavas pils, kam ir sena vēsture un īpaša aura.

Man personīgi lielākās grūtības, uzsākot studijas, sagādāja pasniedzēju atieksmes maiņa universitātē. Ja vidusskolā skolotāji mēdza regulāri atgādināt par parādiem, kontroldarbiem, stundām un uzdoto vielu, tad universitātē tu kā jaunais students nevienu īpaši neinteresē un ir jāpārslēdzas uz režīmu, kad pats par visu atbildi, atceries un rīkojies. Īsāk sakot, ir sācies nākamais dzīves posms, kur pats esi savā ceļā gājējs un ar tevi vairs neviens neaукlējas.

Darba pieredzi sāku ar dažādiem pienākumiem, ko varēja veikt paralēli studijām, sākot ar pasniedzēja darbu Zaļenieku arodvidusskolā un beidzot ar tirdzniecības vadītāja darbu Jelgavas dzelzsbetona rūpnīcā.

Pēc tam, sekojot darba piedāvājumam, pārcēlos uz Rīgu un kādu laiku pavadīju Hipotēku bankas nekustamo īpašumu aģentūrā, veicot būvniecības speciālista pienākumus no bankas puses. Tad pārcēlos uz projektēšanas biroju SIA „Nams”, strādāju par projekta vadītāju no projektētāju puses. Šajā darbā arī parādījās pirmais nopietnais ob-

jekts – „Panorama plaza” – daudzfunkcionāls daudzstāvu dzīvojamo ēku un tirdzniecības centra komplekss, pasūtītājs SIA „Latmes Building”. Pēc tam sekoja piedāvājums no SIA „Baltic Construction Consultancy”. Arī šeit darbs bija saistīts ar lieliem ārzemju investoriem un viņu objektiem, šajā gadījumā gan kā projekta vadītājam, gan būvuzraugam. Daži šī laika objekti – gājēju tunelis zem Gogoļa ielas un divlīmeņu pazemes autostāvvietā zem 13. janvāra ielas, pasūtītājs SIA „Stockman”, lidostas un jūras termināli, pasūtītājs SIA „Statoil” un divu daudzstāvu dzīvojamo ēku būvniecība Deglava ielā, pasūtītājs SIA „Unico”.

Par laimi vai par nelaimi, bet īsi pirms krīzes iestāšanās tika izsludināts konkurss Zemgales reģionālās enerģētikas aģentūras direktora amatam. 2009. gada sākumā uzsāku savu darbību šajā organizācijā un kārtējo reizi saskāros ar pavisam jauniem pienākumiem – uzņēmuma vadīšanu, Eiropas projektu vadīšanu un komandas veidošanu. Tas ir ļoti interesants izaicinājums, jo darbā nākas kontaktēties ar dažādiem cilvēkiem, sākot ar reģiona iedzīvotājiem, pašvaldību vadītājiem, ministriju pārstāvjiem un beidzot ar Briselles ierēdņiem un starptautisku projektu partneriem. Ļoti priecājos par komandu, ko ir izdevies izveidot praktiski no nulles, un ir liels prieks, ka darbs, ko veicam, nav tikai kāda uzņēmuma ietvaros, bet tas ir

nozīmīgs mūsu reģionam un pat zināmā mērā arī Latvijai un Eiropai.

Kā redzams, no tieša darba būvniecībā esmu nedaudz novirzījies, bet tas, ko daru, man sagādā prieku, līdz ar to pagaidām neplānoju neko mainīt.

Man ir ģimene, mēs ar Karīnu audzinām divus dēlus – Ernestu un Adrianu, un lielākā

daļa brīvā laikā tiek pavadīta ģimenes lokā. Sports joprojām ir mans hobijs, esmu aktīvs līdzjutējs, pēdējos gados labprāt spēlēju skvošu. Otra lielā aizraušanās jau no studiju laikiem ir studentu korporācija „Fraternitas Imantica”, šī organizācija ir ļoti sekmējusi manu izaugsmi, attīstot mani gan cilvēciskās, gan profesionālās iemaņas. Tāpat

ļoti svarīgs aspekts ir plašais paziņu un draugu loks, kas izveidojas gan konkrētās organizācijas, gan pārējo korporāciju vidū.

Visiem topošajiem studentiem no sirds iesaku iesaistīties ārpusstudiju aktivitātēs, un studentu (-šu) korporācijas neapšaubāmi ir pirmajā vietā šajā jomā.

Dzintra Ciekurzne, 1980.gada izlaiduma absolvente

Jadvīga Stalaža: „Jaunpiebalga ir mana otrā dzimtene.”

Īsa skolotājas Jadvīgas Stalažas (dz. Lobzas) vizītkarte:

* dzimusi 1932.gada 22.martā Krāslavas rajona Piedrujā;

1952.gadā beigusi Indras vidusskolu; no 1952. līdz 1956. gadam studējusi Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā Krievu valodas un literatūras specialitātē;

no 1956. līdz 1983. gadam strādājusi Jaunpiebalgas vidusskolā;

no 1983. līdz 2000. gadam strādājusi Rīgas 47. vidusskolā;

skolotāja metodiste, Latvijas PSR Izglītības darba teicamniece un PSRS Izglītības darba teicamniece.

Abas ar solabiedrēni Silviju nolemjam: sameklēsim un apciemosim skolotāju Jadvīgu Stalažu, kura no 4. līdz 11.klasei bija mūsu klases audzinātāja.

Drīz pēc mūsu aiziešanas lielajā dzīvē mainījās arī viņas plāni – Rīgā dzīvojošo radu pierunāta un pārliecināta, Stalažu ģimene pārcēlās uz dzīvi galvaspilsētā, Lucavsalas privātmājā. No vienas puses, ar roku sasniedzamas kļuva pilsētas ērtības, no otras – Daugavas, dabas un zemes, tā tad lauku tuvums.

Pirms vairāk nekā desmit gadiem manu adrešu grāmatiņu piemeklēja nezināms liktenis. Joprojām gan atceros virzienu, kurā pie skolotājas bijām gājušas, bet ne precīzu adresi. Tāpēc ar draugu palīdzību nolemjam tikt pie mums pašām nepieejamas informācijas un šo adresi iegūt. Un, izrādās, tā ir mainījies! Sprotam, ka audzinātāja tagad mīt kādas Lucavsalas ielas mājās 1.dzīvoklī, un nospriežam: “Bieži mūsu skolotāju izdzīvojuši no mazā namiņa Daugavas malā!”

Izmainījusies ir visa apkārtnē: ielas sākumā uzcelts būvmateriālu veikals “K-Rauta” un degvielas uzpildes stacija “Neste”. Lai arī zemi klāj sniegs, daudz pamestāka šķiet pilsētnieku mazdārziņu kolonija.

Kad tiekam līdz nesen uzzinātajai adresei, sprotam, ka audzinātāja dzīvo, kur dzīvojusi, bet atkal – situācija ir mainījies: arī vistuvākajos kaimiņos pa kreisi parādījies prāvs nams un pa labi – tāpat. Tālab šī adresei maiņa. Pašas neprotam atvērt vārtus. Labi, ka spārno pārliecība: stāvam pie istajiem! Tad nu kniabināties, snaikstāties un gaidām, līdz

kāds mūs pamanīs. Braucot šurp, bažījāties arī, vai mūsu skolotāja būs pie labas veselības, tāpēc šorīt līdz pastkastītei iemītās pēdas mums šķiet laba zīme.

Un beidzot viņa nāk! Solis kļuvis gausāks, un gaita nedrošāka. Vēl viena liecība tam, ka laiks nestāv uz vietas. Mazliet vēlāk uzzināsim, ka nesen pārdzīvotas divas operācijas un moka arī citas kaites.

... Istabā mūsu uzmanību piesaista po-diņos izdīguši asni. „Tās ir samtenes,” paskaidro audzinātāja. „Izraudzēšu dēstus un vedīšu uz Bolderājas kapiem vīram. Viņš nomira pirms pusotra gada. Ar vēzi. Mēs ļoti labi dzīvojām. Kopā darbus darījām, kopā lasījām. Pirmais gads vienai bija grūts.”

Sarunas pavedienu skolotāja iesāk ar Piebalgu. “Jaunpiebalga ir mana otrā dzimtene,” viņa saka. „Te mana pirmā darba vieta, te jaunība, te apprecējos. Mums bija brīnišķīgs skolotāju kolektīvs! Tie bija ļoti piesātināti, interesanti un labi gadi. Priecājos, ka man bija lemts strādāt un dzīvot vietā, kur savā laikā aizsākusies latviešu kultūra. Ar interesi televīzijā vienmēr vēroju zemkopības ministru Jāni Dūklavu. Sākumā viņā maniju daudz piebaldzēniem raksturīgas uzvedības, tagad jau mazāk...”

Atceramies klasesbiedrus, skolasbiedrus, konkrētus notikumus. Audzinātāja jautā mums, un mēs vaicājam viņai. Arī par to, kāpēc, būdama tik atzīta krievu valodas skolotāja, netika iestājusies partijā. Viņa mums atgādina, ka augusti Latgalē, starp Indru un Piedruju, katoļticīgā desmit bērnu ģimenē, kurā bijusi viena no jaunākajām atvasēm. „Latgalē krievu ienākšana saistījās ar lielām represijām pret mācītājiem, un tas daudziem katoļticīgajiem lika novērsties no šīs varas. Es arvien iedomāju – ja mans tēvs zinātu, ka viņa bērns ir iestājies, kā pats teica, antikristu partijā, viņš būtu ļoti apbēdināts.”

Sarunas gaitā mums pievienojas audzinātājas radi, kuri nedēļas nogales viņu apciemo un atved nepieciešamos produktus. Bet mums vēl jāpasaka daudzi paldies. Par to, ka skolotāja veda mūs ekskursijās un mudināja iepazīt pasauli. Par vienkāršu un siltu cilvēcību. Par tiem lielajiem un mazajiem darbiņiem, ko viņa darīja, lai arī pienākumu rullis tos neparedzēja. Atceramies devīto klasi, kad mūsu pulku papildināja daudzi jauni klasesbiedri no apkārtnes astoņgadīgajām skolām, arī mei-

Skolotāja Jadvīga Stalaža

tene, kurai bija vajadzīga reti sastopama medicīniskā palīdzība. Tā kā audzinātāja abonēja un lasīja dažus Krievijas preses izdevumus, viņa arī tur meklēja padomu un risinājumu, kā mūsu jaunajai klasesbiedrenei palīdzēt. Neatlaidība un pūliņi vainagojās ar labu rezultātu, un, šķiet, šim cilvēk bērnam tas izmainīja visu turpmāko dzīvi. Kad mācījās 6.klasē, skolotāju istabā atskanēja tālruna zvans, kurš vēstīja, ka man piešķirta ceļazīme uz nometni “Arteks” Krimā. To noklausījusies, audzinātāja saprata, ka man Rīgā vajadzīga vieta, kur piemesties pirms brauciena un pēc tā. Viņa pati piedāvāja parunāt ar savu jaunāko māsu, kura dzīvoja galvaspilsētā. Pārnākšņoju pie audzinātājas, jo viņas mājiņa atradās tuvu dzelzceļa stacijai. Vilciens kursēja naktī. Atceros, īsu brīdi pirms došanās ceļā skolotāja teica: „Tagad, Dzintra, apsēdies. Ir tāds ticējums, ka, izejot no mājas pirms tāla ceļa, vienmēr ir mazliet jāpasēž.” Un tad mēs devāmies nakts tumsā. Agrā rīta stundā Rīgā mani sagaidīja audzinātājas māsa Viktorija un māsasmeita Inga un veda uz savām mājām. Šī ģimene mani pavadīja uz Krimu un atgriežoties atkal sagaidīja. Lūk, tādi bija tie cilvēciskie darbiņi, kurus skolotāja Stalaža darīja, kaut varēja arī nedarīt.

... „Tas bija tik negaidīti un patīkami. Ar šo apciemojumu jūs atsaucāt atmiņā manu dzīvē ļoti gaišu laiku... Pagarinājāt manu mūžu,” atvadoties saka audzinātāja.

Arī mēs pašas vairākas dienas pēc tam dzīvojam šīs jaukās atkaltikšanās izjūtās.

Mīļie skolotāji no mūsu audzinātājas piesauktā lieliskā kolektīva laikiem! Ja arī ne vienmēr mums izdodas piekļaut pie Jūsu durvīm, ticiet, domās mēs Jūs atceramies!

Uz dziedāšanu un sadziedāšanu aicina Kalna Ķeiķos

Pie Andra Ērgļa un Rūtas Kārklīņas kārtējā dziedāšanas reize, kad tiek priekšā liktas dziesmas ar sentēvu pierakstītajiem vārdiem un melodijām. Dziedātāju vidū jaunpiebaldzēni – turpat netālie kaimiņi – Guntars Dolmanis, Skaidrīte Čakstiņa, Mārīte Kārklīņa (Andra māsa). Viņu vidū arī Jaunpiebalgā dzimusi un augusi Daiņa Leimane (precēto uzvārdu nezinu).

Prāvs pulciņš – pāri vienam desmitam, kuri šurp braukuši no tālienes.

Kāpēc braucāt uz Kalna Ķeiķiem dziedāt? Tāds bija galvenais jautājums, kuru uzdevu klātesošajiem. Prieka pēc, dziedāšanas pēc! Skaidrīti uz kaimiņiem velk kopdziedāšana. Jānis brauc uz Kalna Ķeiķiem pēc garšīgās zupas, ko gatavo saimniece Rūta (visi smejamies). Pēc smieklu šalts atkal kāda nopietnāka atbilde. Liēna, Ieva... jau brauc vairākkārt – mēro tālo ceļu dziedāšanas dēļ, cilvēku dēļ, ja Andris aicina, – nevar nebraukt. Citi jau bijuši uz Jāņu ielīgošanu.

- Patīk, ka iemācāmies jaunas, ne dzirdētas dziesmas.

- Skaista māja, lauki, griesti... atvedām liepu, lai aug dārzā!

(Satikšanās arī man ar senu, jauku draugu Dzintaru. Kopā pulciņā ar dabas pētnieka Gunta Eniņa piedalīšanos mērijām kokus apkārtmērus. Meklējām dižkokus!) Dzintars uz jautājumu - kāpēc nav priekšā dziesmu teksti, kuri lielāki daļai tiek dalīti, un dziedāšana tiek apgūta uz vietas, atbild, ka viņš pa nakti paliekot dziesmu vārdus zem spilvena un no rīta viss prātā. (Atkal smejamies.) Atliek vien minēt, ka laikam jau Dzintars zina šīs dziesmas no savas jaunības.

Un tad nu runā mājenieki.

Jānis Kārklīšs: „Es viens nedziedu, bet kopā ar ģimeni uzdziedu. Man patīk, ka mātes brālis Andris visus pulcina kopā uz dziedāšanu.”

Mārīte (Andra māsa): „Atceros šīs izrunas nianšas - raudzīties vai skatīties ar piebaldzēniem raksturīgo izlokšni. Visus pantus neatceros, bet, ja tagad sāk dziedāt, tad atceros un vārdus vairs nevaļag. Un ausis skan tā sevišķā vārdu skaņa. Tas bija kas īpašs.

„Man visu laiku dziedāšana pietrūkst. Vairākkārt jau taisījos uz dziedāšanu, bet atkal nesanāk un nesanāk,” saka Guntars Dolmanis no Lielkrūzēm. Dāvinot senu dokumentu, Guntars saka: „Mūsu kopā sanākšana ir pat dokumentāli pierādīta jau no zviedru laikiem. Muīžas laikos šīs mājas jau bijušas un dziedāšana uzturēja piebaldzēna zemnieka garu. Brāļi Ērgļi muzicēja Jāņos vairāku dienu garumā (Andris piebilst, ka viens brālis bija Jānis, otrs - Pēteris. Tad no Jāņiem līdz Pēteriem

dziedāja.) Guntars dāvina biedrībai kā apliedzinājumu, ka sadarbība dzimtām jau iestiepusies vismaz 3 gadsimtos. Jēci, Seviķi, Skrāgi... Zviedru laikos bijuši 4 pagasti: Zidens, Krūzes, Brici, Piežiņi.”

- Es te reizi 25 gados, bet ir būts, un skatos, aiz kura stūra esmu dziedājis un kad esmu bijis. Patīk saimnieku jaukais gars un kopā būšana.

- Kuras mīļākās? Karavīra dziesmas? Bijām dzirdējuši no „Budēļiem” labas atsauksmes... un nu jau būsim arī citreiz klāt..

Daiga: „Pirms pāris gadiem dziedājām, bet kādā reizē Andris smaidot teica, ka droši lai braucu šurp dziedāt... viņi jau tādi draudzīgi (tas tika teikts par Budēļiem)..

Andris: „Sanākam šeit reizi mēnesī. Lai būtu, ko dziedāt, esmu sācis meklēt reperuāru. Mēģinu iztēloties, un izdodas sameklēt tādas dziesmas pēc izjūtas – vai tiem cilvēkiem, kuri šeit dzīvoja, patīktu, ka mēs tādas dziedam... Atrodu, neesmu dzirdējis

daudzus no viņiem dziedam, izņemot savus tuviniekus, bet jūtu, ka viņiem patīktu. Iecere un uzdevums – apzināt, kas Jaunpiebalgā pierakstīts, sameklēt, dziedāt un pastāstīt citiem... Pašlaik esmu atradis dziedātās dziesmas vairākos simtos. Daudzām vārdi līdzīgi vai vienādi, bet melodija cita un otrādi. 1954. gada folkloras pierakstītāju ekspedīcijā apkopotas 250 dziesmas. Tur ir, ko strādāt un pētīt, bet ir vēl teksti vien, bez melodijām. Tie ir kultūrvēstures stāsti. Skolotāji mudināja skolēnus pierakstīt šos stāstus, nostāstus, dziesmas. Citādi tās šodien neiespējami būtu uzzināt. Manām acīm Jaunpiebalgas folklorā atklājas plaša kultūrvēsturiskā ainavā. Stāvi to daudzo dziesmu priekšā kā jūras malā un skaties – ne gala, ne malas. Bet, ja par to ir jāuzraksta, tad jūra jāsadala ličos... Damrozes, Robežnieki ir uzskaitītāju un tautasdziesmu pierakstītāju pirmajās rindās, bet aiz viņiem stāv dau-

dzi nepieminēti cilvēki. Gribētu, lai pēcteči sapulcētos un dziedātu senās dziesmas. Esam samācījušies kādas desmit. Dārza svētkos koncerts divu stundu garumā... ziņģes mījas ar jaunlaiku dziesmām. Tētīm patika spēlēt valceri. Vārdus sapratu, kad atradu „Pūpedīti”. Tas ir stāsts par jaunavu, par – trādi-rīdi- par to, kā kas te notiek..

No 2010. gada 26. marta oficiāli pastāv tradicionālās kultūras veicināšanas biedrība „Kalna Ķeiķi”, bet uz dziedāšanu jau pulcējās šajās mājās daudzus gadu desmitus. Un šodien pārliecinot, ka pat dažus gadsimtus atpakaļ šajās mājās dziedāja. Ērgļu Andra tēvs un vectēvs... un prata

spēlēt vijoli, cītaru.

Turpina namamāte, garšīgās zupas vārītāja, Rūta Kārklīņa : „Projekta ietvaros šī ir sestā reize, kad kopā sanāk un dzied Jaunpiebalgā pierakstītās dziesmas. Ideja ir vēl senāka. Daudzu gadu garumā. Sākās viss ar tēva vijoli jau kādus desmit gadus atpakaļ. Andra krustmeita Madara spēlē uz šīs vijoles, pabeidza mūzikas skolu. Katram cilvēkam kaut kas aiz sevis jāatstāj, un priecājos, ka Andris varēs atstāt aiz sevis dziesmu. Tas ir viņa bērns. Cilvēki rod veldzi dziedot. Tā nav iegriba. Tas ir Andra dzīvesveids...tas, ka ataras dziesmas, kas dzimtā dziedātas senāk, ko pierakstījuši tepat dzīvojošie pie-

baldzēni un nodevuši glabāšanā folkloras krātuvē. Lai izjūt jaunā paaudze, kā pārmantojam tradīcijas. Tāpēc viņi jāiesaista šajā procesā.”

Pārtraucu sarunu, jo baidos kaut ko svarīgu nokavēt. Andris saka: „Šodien dziedamās dziesmas ir dažādas. Lūk, atkal cita! Melodiju un vārdus dziesmai „Migla, migla” 1954. gadā folkloras ekspedīcijā pierakstījis Krūmiņš no Freimanu mātes.” Un .. sākas dziedāšana. To nekādi nevaru atrādīt, bet diktofonā dažas dziesmas ierakstīju. Dziesma pierakstīta 6 variantos ar līdzīgiem tekstiem un melodijām, pierakstīta gan Jaunpiebalgā, gan Vecpiebalgā. Damrožu māte dziedājusi, un pierakstījusi Alise Robežniece. Dziesma „Man tiešām karā jāiet”. ..un atkal jauna dziesma par Skrāģu un Ķeiķīšu ļaudīm ar piedziedājumu - uzvarētāji Skrāģīšos, uzvarētāji Ķeiķīšos, uzvarētāji Piebalgā urā, urā, urā... Lai viss notiek!

Lai izdodas biedrības galvenais uzdevums: pētīt, popularizēt un iedzīvināt mūsdienu sabiedrībā latviešu tradicionālās kultūras pamatvērtības, balstoties uz Jaunpiebalgas novada sadzīves tradīciju apzināšanu un mājas muzicēšanas tradīciju uzturēšanu harmoniskā vidē.

Ieklausījās, uzzināja un labu izdošanos novēl-

Vēsma Johansone

„Visi radi kopā” Jaunpiebalgā!

Es „Triksteru” vārdā saku lielu paldies visiem uzticamajiem teātermiļiem, kas mūs atbalstīja pirmizrādē Jaunpiebalgā, kas mūs mīl. Tāpēc jau vien ir vērts censties un strādāt. Teātris un tā spēlēšana ir kā narkotika, kas ar to saslimst, bez tā vairs nevar iztikt. Jaunpiebaldzēnu aktieri ir rakstāmi ar lielo burtu, jo, neraugoties uz materiālo izdevīgumu, viņi 2x nedēļā cītīgi brauc gan no tuvākām, gan tālākām vietām uz mēģinājumu, kuros tiek mīcīti kā maize abrā. Jāpiebilst, ka „Triksteros” spēlē ne tikai jaunpiebaldzēni, bet arī kaimiņu pagasta aktrise un ar labiem panākumiem. Es baidos kādu nosaukt vārdā kā labāko, jo tad

man ir jānosauca visi dalībnieki. Katrā izrādē tas ir atkarīgs no iedalītās lomas. Visiem aktieriem saku milzīgu paldies par ieguldīto

darbu, laiku, kurš būtībā nav atmaksājams. Es Jūs visus ļoti mīlu!
Aina Damroze

26. marta vakarpuse Jaunpiebalgas amaterteātrim „Triksteri” satraukumiem pilna- pirmizrāde. Spēlēt savējiem Jaunpiebalgā divtik liela atbildība.

Uzejot uz skatuves, ar pirmajiem soļiem jutām publikas atsaucību- smieklī, aplausi! Tas palīdzēja!

Galvenais ir spēlēt prieks, kad emocijas un jūtu draiskums sit augstu vilni! Esam komanda, dzīvojam līdz katram uz ska-

tuves. Teātris vienmēr ir saruna par dzīvi. Starp aktieriem, režisoru un skatītāju.

Paldies skatītājiem par kuplo apmeklējumu un atsaucību, aplausiem! Esam gandarīti, ka Jums patika!

3. aprīlī piedalījāmies Cēsu rajona amaterteātru gadskārtējā skatē Vecpiebalgā. Cēsis spēlēja septiņi kolektīvi, Vecpiebalgā - seši.

Ikviens amaterteātris ieguva kādu nomināciju. Mūsu kolektīvam nominācija par

spilgtiem un atraktīviem aktierdarbiem. Par veiksmīgu lomas atveidošanu diploms Inetai Elksnei un Jānim Ciekurznim.

Esam gandarīti par paveikto!

Vislielākais, mīļākais paldies mūsu režisorītei Aina Damrozei par izturību un sapratni! Paldies, kas atbalstīja! Paldies skatītājiem un uz tikšanos citu reizi Jaunpiebalgā!

Kolektīva vārdā Velta Ciekurzne

Gribas uz Spāniju? – LAIŽAM!!!

Viss, uz ko mērķtiecīgi iet un pūlas, lai tas notiktu, agrāk vai vēlāk notiks, tamdēļ aicinām pieteikties jauniešus vecumā no 16- 22 gadiem amatieru teātra uzvedumam starptautiskajam jauniešu apmaiņas projektam Spānijā! Vietas ir tikai 8, tāpēc pasteidzieties, jo - kurš pirmais brauc, tas pirmais ma! Projekta norises laiks vēl nav strikti noteikts, to uzzinās maija vidū, bet orientējoši tās ir jūnija beigās, jūlijs. Aptuvenās izmaksas ir 150- 200 Ls ceļa izdevumiem. Viss pārējais ir nodrošināts [Dzīvošana, ēšana..]. Protams, saviem īpašajiem tērpiem, nauda jāņem līdz pašiem.

Pieteikšanās un sīkāka informācija- BJIC „Horizonts” vai pa telefonu 28772423- Ieva. ©

Brīvdienu nedēļa BJICā

Pavasara brīvdienu nedēļā no 21. – 27. martam jaunieši varēja brīvā laikā apmeklēt jauniešu centru un aktīvi darboties visas piecas dienas. Tika visvisādi apgrieznotas stikla burciņas, darināti rāmīši fotogrāfijām, spēlētas spēles, dejotas mašindejas, skatītas multfilmās un šausmu filmās, kā arī darīts daudz kas cits, piemēram, - seju apgleznošanas nodarbības nakts pasākuma laikā... Kopā tika visnotaļ patīkami pavadīts laiks. Prieks, ka, lai arī laukā ir pavasaris un visas dienas bija saulainas, katru dienu sanāca 15 – 20 bērni. Liekas, bērniem vislielākais notikums bija palikšana pa nakti „Horizonta” telpās. Prieks arī par to, ka atnāca pat tādi bērni, kurus nebijām redzējuši, un vecāki uzticēja savus lolojumus mums. Lai arī bija *lietas*, kas mūsu visu prieku aptumšoja un bija arī kļūdas, kuras pieļāvām, jo organizējām šādu pasākumu pirmoreiz, tomēr, domājam, ka turpmāk darbosimies vēl aktīvāk un efektīvāk nodarbināsim daudz vairāk bērnu!

Ieva, BJIC „Horizonts”

Izstāžu zālē Zosēnos pašlaik skatāma cimdu parāde "Ziemai aizejot"

Darbu darinātāja ir Vineta Pogule - darbīga, uzņēmīga mazo zoseniešu bērnudārza audzinātāja. Vineta labprāt piekrita pastāstīt par savu vaļasprieku.

Kāds ir bijis ceļš, lai rastos tik daudzi un atšķirīgi cimdu pāri?

Cimdos plašā krāsu un rakstu gammā izmantotā latvju rakstu izvēle nav bijusi nejauša. Kā pašu rakstītāju ietekmē šajās zīmēs ietvertā informācija?

Vineta -

Ziemai aizejot...

Kad pāri manas mīļās, dzimtās Piebalgas kalniem un lejām Dieviņš pārklāj sniega segu, ir laiks nedaudz atvilkt elpu, lai padomātu. Paveru vaļā savu cimdu lādi un labpatikā atzīstu to, cik mēs esam bagāti!

Mums pieder pavasari, vasaras, rudenī un ziemas. Tik skaisti kā Zosēnos, tie nav nekur... Es paceļu acis pret debesīm un saku paldies, ka man ir lemts to visu redzēt un izjust, un atstāt kā pierādījumu savos cimdos. Kā var nepriecāties par to, kas ir acīmredzams! Kad ikdiena mācas virsū ar savām problēmām, ir jāmeklē mierinājums. Kas tad ir mierinājums? Mierinājums ir apziņa, ka viss būs labi. Un, ja jau cilvēks meklē mierinājumu, tad vajadzīgs ir arī mierinātājs. Mūsu senčiem tā ir bijusi daba un garīgā pasaule. Pamazām, iepazīstot un darbojoties ar rakstu zīmēm, atklāju šo divu pasaulu neizsakāmi lielo spēku. Savienojot šīs divas pasaules, ir iespējams gūt mierinājumu, vien jāiemācās tam visam ļauties. Tā ir kā relaksēšanās straujajā dzīves ritējumā. Cilvēki mēdz teikt: "Es nevaru rast sev mieru!" Jāatzīst, ka nevar tādēļ, ka nemeklē, vai arī meklē tur, kur to nevar atrast... Aizmirsts tiek par pašu vienkāršāko, par to, kā mierinājumu raduši mūsu senči. Caur dabu, caur dziesmām, caur rakstu zīmēm. Nejauši arī manās rokās pirms dažiem gadu desmitiem nonāca latviešu rakstu zīmju grāmata. Es atklāju to, kas it kā visu laiku ir bijis man līdzās, bet neatklāts. Tiekšanās uz debesīm caur Dieva zīmi. Šis trijstūra simbols, vērsts uz augšu, liek pacelt acis uz augšu un atzīt, ka gaišumam un gudrībai ir spēks. Turpretī Māras zīme ar trijstūra šķautni, vērstu uz leju, atklāj zemes auglības nozīmīgumu un visu bagātību tajā. Tāpat arī Māras krusts, it kā vienkārša zīme, tomēr ar dziļu, nozīmīgu jēgu. Tas simbolizē ģimenes, mājas, dzimtās vietas nozīmīgumu un svētumu. Mūsu senči krustiņu vilka pavarda pelnos, uz takas

ik svētdienu un uz katra maizes klaiņiņa. Māras krusts ir daudzu rakstu zīmju pamatā. Pārkrustojot Māras krusta galus, iegūst zīmi, kas simbolizē noslēgtību un papildījumu. Mūsu senčiem rakstu zīmes nav radušās tāpat vien. Šīs zīmes kalpojušas kā daudzkārt pārbaudīts līdzeklis, kas cilvēku pavadījis gan priekos, gan arī bēdās. Savos cimdos, ieadot rakstu zīmes, tās izvēlos ar zināmu piesardzību. Savos cimdos neesmu adījusi Mēness zīmi, kas rakstos daudzkārt simbolizē nebeidzamu ciņu. Labāk izvēlos saulīti kā mūžīgās dzīvības un kustības simbolu, viss pa apli vērsta palīdz nomierināties un savākties. Auseklītis, dēvēts par saules kumeliņu, vieš cerību, svaigumu, ticību kam gaišam, tīram un mirdzošam. Auseklīti senči izmantojuši kā gaismas spēku ciņā ar tumsu. Mans sapnis ir noadīt auseklīšu segu, vīzijās varu iedomāties, cik tajā būs daudz gaišuma un siltuma. Jāatzīst, ka domai ir spēks. Un, ja cilvēks domā un tic, tas ir spēcīgi. Tādēļ, ieadot rakstu zīmes savos cimdos, cenšos ielikt tajos arī daļu šo zīmju maģiskā spēka, kas adot iespaido arī pašu adītāju. Adot esi divvientulībā ar sevi. Adīšanu var rekomendēt kā psiholoģiski iedarbīgu veidu relaksācijai un savu domu sakārtošanai.

Dažreiz cimdu rakstos izvēlos ieadīt arī mūsdienīgus rakstu elementus. Tas tādēļ, ka vienmēr esmu apbrīnojusi Piebalgas puses dabas skaistumu un lauku cilvēku mīlestību pret darbu. Cik

skaists un tēlainis ir kartupeļu tīrums rudens miglā vai arī saules staru mirdzums caur egļu kuplajiem zariem, vai arī caur sniegotu sniega segu izspraucies mazs, zaļš asniņš! Cik dažādi ir cilvēki, tik dažādos veidos arī sevi cenšamies apliecināt. Dzejnieks savas izjūtas izsaka dzejā, tēlnieks - skulptūrā, komponists - mūzikā. Arī es vēlējos, lai tas, ko izjūtu, - paliek. Lai ir kā pierādījums tam, cik latviešu tautai ir dziļa kultūrvēsturiska nozīme. Un arī tam, cik skaistā zemē -Latvijā mums atļauts savu dzīvi nodzīvot.

Pierakstīja Ilze Ruķe

5.04. 2011.

Klients jautā – Latvenergo atbild

5.04. 2011.

Klients jautā – Latvenergo atbild

2011.gada 1.aprīlī stājas spēkā jaunie elektroenerģijas tarifi, kuri paredz, ka visām mājāsaimniecībām par pirmajām 1200 kWh būs jāmaksā līdzšinējais Starta tarifs – 0,0825 Ls/kWh. Savukārt no 1201 kWh tiks piemērots Pamata tarifs - 0,1074 Ls/kWh. AS „Latvenergo” skaidro atbildes uz klientu visbiežāk uzdotajiem jautājumiem.

Vai STARTA patēriņu varu uzkrāt? Piemēram, ja no 2011.gada 1.aprīļa līdz 2012.gada 31.martam patērēšu 1000 kWh vai nākamajā periodā varēšu maksāt pēc STARTA tarifa par 1400kWh (uzkrātās 200kWh + nākamā perioda 1200kWh)?

Nē, Starta tarifa kWh nevar uzkrāt. 2012.gada 1.aprīlī sāksies jaunais periods un tikai par pirmajām patērētajām 1200kWh varēs norēķināties pēc STARTA tarifa jeb 8.25 santīmi par kilovatstundu.

Par patērēto elektroenerģiju maksāju ar izlīdzināto maksājumu – katru mēnesi noteiktu summu. Kā Starta un Pamata tarifi tiks piemēroti? Vai man pašam būs jāseko līdzi, kad mainās no Starta uz Pamata tarifu?

Maija sākumā visiem klientiem, kuri izmanto automātiskā izlīdzinātā maksājuma pakalpojumu, tiks veikts pārreķins un izveidots jauns izlīdzinātā maksājuma summas aprēķins nākamajiem periodiem. Veicot šo aprēķinu, tiks ņemts vērā ne tikai prognozētais elektroenerģijas patēriņš dažādos mēnešos, bet arī starta un pamata patēriņa apjomi. Kopējā nākamo 12 mēnešu maksājumu summa tiks sadalīta vienādās 12 daļās. Līdz ar to klientam tiks izlīdzinātas ne tikai sezonālās patēriņa svārstības, bet klients būs pasargāts arī no izmaksu „lēcienu”, pamata tarifam nomaiņot starta tarifu. Katrs klients, kas izmanto automātisko izlīdzināto maksājumu, par jauno ikmēneša maksājumu summu tiks informēts personiski ar vēstules vai e-pasta palīdzību.

Dzīvojam vienā dzīvoklī 2 jaunas ģimenes, mums ir kopējs elektroenerģijas skaitītājs. Vai ir iespējas, ka katra ģimene saņems šis 1200 STARTA

kWh?

Gadījumos, kad elektroenerģija tiek piegādāta apakšlietotājiem - atsevišķām mājāsaimniecībām, parasti ir ierīkoti kontrolskaitītāji, kas reģistrē katras ģimenes elektrības patēriņu. Taču ir iespējamas izņēmuma situācijas, kad kontroluzskaites nav, tāpēc katru iesniegumu izskatīsim – veiksīm objekta apsekošanu un rūpīgi izvērtēsim konkrēto situāciju. Ja objektā patiešām dzīvos neatkarīgas mājāsaimniecības, starta patēriņa apjoms tiks palielināts atbilstoši apakšlietotāju skaitam. Pieteikumu veidlapas ir atrodamas Latvenergo mājaslapā un portālā e-latvenergo.lv. Tomēr jāatceras, ka par apakšlietotājiem nevar tikt uzskatīti ģimenes locekļi, kas apdzīvo atsevišķas istabas vai mājas daļu. Šādi nodalāmas var būt atsevišķas mājāsaimniecības.

Dzīvojam kopā 3 paaudzes - vecvecāki, bērni un 3 mazbērni. Līgums ar Latvenergo ir uz vectēva vārda. Vai šādā gadījumā mūsu mājāsaimniecība var pretendēt uz atbalstu daudz bērnu ģimenēm – papildus 2400kWh?

Daudz bērnu ģimeņu atbalstu varēs saņemt tās ģimenes, kuru apgādībā ir 3 vai vairāk bērni līdz 18 gadu vecumam. 2400 kWh kompensācijas par starta tarifu saņemšanai aicinām daudz bērnu ģimenes pārstāvi pieteikties atbalsta saņemšanai mūsu mājaslapā www.latvenergo.lv vai kādā no mūsu klientu apkalpošanas centriem. Pieteikties varēs no 2011.gada maija līdz augusta beigām.

Gan vīram, gan man ir bērns no iepriekšējām attiecībām, kā arī mums ir kopīgs mazulis. Visi trīs bērni dzīvo kopā ar mums, taču „pēc papīriem” man ir 2 bērni un vīram arī 2. Vai mēs varēsim saņemt šis papildus 2400kWh?

Lai verificētu daudz bērnu ģimenes statusu AS „Latvenergo” izmantos Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes-iedzīvotāju reģistra datus par vecākiem, kuru apgādībā ir 3 un vairāk bērnu līdz 18 gadu vecumam. Tomēr esam domājuši, kā atbalstu padarīt pieejamu arī jūsu aprakstītajos gadījumos. Šai situācijā aicinām daudz bērnu ģimenes vecākiem pieteikties atbalstam klātienē – mūsu klientu apkalpošanas centrā, līdzi ņemot dokumentus, kas apliecina bērnus katram vecākam, un laulības apliecību. Pieteikšanās daudz bēr-

nu ģimeņu atbalstam tiks uzsākta no maija.

Mēnesī kopā mēs patērējam apmēram 200 kWh elektrības. Lauku mājā vienā galā dzīvo vīra māte, kura ir mājas īpašniece, un elektrības skaitītājs atrodas pie viņas. Otrā mājas daļā dzīvojam seši, un ir trūcīgas ģimenes statuss. Ikdienā mājās esam tikai es un vīrs, 3. grupas invalīds, dēls pa dienu bērnudārzā, bet meitas ir studentes Rīgā. Mums par elektrību nekādus atvieglojumus nepiešķir, jo viss skaitās uz mammas vārda. Vai mēs varam pretendēt uz papildus 2400kWh?

Jūsu gadījumā varat pretendēt uz 500 kWh elektrības dāvanu karti, kas tiks piešķirtas trūcīgajām ģimenēm ar bērniem. Taču, kā esat pareizi norādījusi, atbalsts tiek piešķirts Latvenergo klientiem, tātad atbalsta saņēmējam jābūt noslēgtam elektroenerģijas piegādes līgumam. Mūsu ieteikums būtu pārslēgt elektroenerģijas piegādes līgumu uz jūsu vārda, ko var izdarīt ikvienā klientu apkalpošanas centrā vai no aprīļa vidus – arī mūsu klientu apkalpošanas portālā e-latvenergo.lv.

Mūsu ģimenei ir trūcīgās ģimenes statuss, ģimenē aug 2 bērni. Pagājušā gadā saņēmām Dāvinājumu – bezmaksas 500 kWh. Vai šo atbalstu varam saņemt arī šajā gadā?

No maija trūcīgās ģimenes ar bērniem 500 kWh dāvinājumu varēs saņemt atkārtoti – bet ne vairāk kā vienu reizi tarifu gada laikā (no 2011.gada 1.aprīļa līdz 2012.gada 31.martam).

Plašāka informācija par tarifu piemērošanas kārtību atrodama AS „Latvenergo” mājaslapā www.latvenergo.lv sadaļā TARIFS 2011. Neskaidrību gadījumā aicinām klientus zvanīt uz Latvenergo bezmaksas informācijas tālruni 80200400 vai arī rakstīt e-pastu klientu.serviss@latvenergo.lv. AS „Latvenergo” atgādina, ka visā Latvijā darbojas vienots Klientu apkalpošanas tīkls. Klients var vērsties jebkurā Klientu apkalpošanas centrā visā Latvijā, kur varēs saņemt informāciju par pakalpojumiem, noslēgt elektroenerģijas piegādes līgumu, pieteikt jauna elektrotīkla pieslēguma ierīkošanu vai esošās atļautās slodzes palielināšanu, kā arī atrisināt jebkuru citu ar elektroenerģijas piegādi saistītu jautājumu.

Informācijas meklēšanas iespējas publiskajās bibliotēkās

Ikdienā bieži dzirdam - „Laiks ir nau- da” un „Informācija maksā naudu”. Lai šajā tehnoloģiju laikmetā cilvēkiem nav jātērē daudz laika un enerģija, meklējot vajadzīgo informāciju, uzņēmums Lursoft ir parūpējies par daudzu datu bāzu izveidošanu. Tājās ātri un ērti ir atrodamas uzņēmumu reģistri, ga- da pārskati, statistikas dati u.c. informāci- ja, kuru ikviens var izmantot darbā, mācībās. Nepieciešamības gadījumā tām varat pies- lēgties no saviem datoriem, tikai tad ar kredītkarti ir jāveic autorizācija un daudzi pakalpojumi ir par maksu.

Lai šīs datu bāzes popularizētu un pie- tuvinātu iedzīvotājiem, līdz 31.decembrim

visās publiskajās bibliotēkās bez maksas ir pieejama laikrakstu datu bāze, kurā ir iz- lasāmi 60 laikraksti latviešu un krievu va- lodā. Tās adrese ir www.news.lv. Ikviens bibliotēkas apmeklētājs vajadzīgo in- formāciju bez maksas var atrast, pieslēdzot- ties ar IP adresi. Meklēšanas iespējas ir ļoti lielas. Nepieciešamības gadījumā var izvei- dot savu „laikrakstu aģentu” kartīti un pasūtīt jaunākos rakstus par kādu noteiktu tēmu, kas turpmāk regulāri pienāks uz norādīto e-pastu.

Datu bāzē www.latlex.lv ir atrodama tie- siskā informācija. Tajā ērti un ātri var sa- meklēt normatīvos aktus, kuri publicēti ar

visiem grozījumiem.

Adresu katalogā www.zo.lv ikviens uzņēmējs bez maksas var ievietot savu rek- lāmu.

Izrādās, ka skolēnu vidū populārais Dai- nu skapis arī ir Lursoft izveidota un uzturēta datu bāze.

Vēl bibliotēkās bez maksas ir pieejama datu bāze par Latviju www.letonika.lv, kā arī portālā www.filmas.lv var noskatīties lat- viešu animācijas, dokumentālās un mākslas filmas.

Lai jums vienmēr un visur veicas atrast vajadzīgo informāciju!

Baiba Logina

LIELDIENAS

Lieldienas svin tad, kad Saules un Ze- mes savstarpējā izvietojuma rezultātā nak- ts un diena ir vienādā garumā. Mūsu senči savu attieksmi pret atnākušo pavasari un gaismas atgriešanos, gatavību kārtējiem pa- vasara darbiem un dzīvesprieku apliecināja un izteica Lieldienu tradīcijās.

Lielā diena, Liela diena, Lieldiena un Lieldienas – visi šie jēdzieni dainās ir lie- toti svētku apzīmēšanai. Liela diena ir pir- mā pilnmēness svētdiena pēc pavasara iestāšanās. Lielā diena ir cieši saistīta ar pagānisko auglības kultu.

Lieldienu paražu neatņemama sastāv- daļa ir dziedāšana. Lieldienu tradīcijas saistās ar Sauli un tās sveikšanu, ar pava- sara atnākšanu, ar olu krāsošanu. Lieldienās kāra šūpoles un šūpojas. Šūpošanās laikā dziedāšana izvērtās par apdziedāšanos, pa- rasti starp puīšiem un meitām. Šūpoles kāra gandrīz katrā ciemā. Kas reiz šūpoles kāris, tam tās jākar katru gadu. Ja tā nedara, - ticē- ja, ka labie gari atriebsies lopiem. Vispirms vēlams izšūpot saimnieci un saimnieku, jo par to saņem arī zināmu samaksu – cim-

dus, olas, alu un citas dāvanas. Lieldienu šūpošanās veicina auglības spēku: jo augstāk šūpojas, jo labāka raža. Vēl šūpo- jās, lai vasarā nekostu odi un citi kukaiņi.

Lieldienas kristīgajā tradīcijā

Pūpolsvētdiena (svētdiena pirms Lieldienām) ievada Kluso nedēļu. Kad Jēzus iejāja uz ēzeļa Jeruzalemē, gaviļējošs ļaužu pulks kaisīja viņam ceļā palmu za- rus. To pieminot, baznīcā iesvēta palmu za- rus un tos izdala svētceļniekiem. Zemēs, kur palmas neaug, lieto pūpolus.

Bērni Pūpolsvētdienas rītā centās pie- celties agri, lai nopertu gulētājus ar pūpo- la zaru. Pēra viegli, lai nesāpētu un lai ne- nobirtu pūpoli. Perot izteica vēlējumu: „Slimība ārā, veselība iekšā!”

Zaļā ceturtdiena. Tās nosaukums ir saistīts ar pirmo pavasara zaļumu dabā, attie- cinot to uz grēksūdzētājiem, kuri pēc bikts *kļu- vuši kā zaļi zari pie baznīcas koka.*

Lielā piektdiena. Šajā dienā tiek pieminēta Jēzus krustā sišana Golgātā, viņa miršana un guldīšana kapā pirms saules rieta.

Lieldienas. Kristus augšamcelšanās die- nas atcere.

Materiālu sagatavoja Zelta Althabere

Pervēsim, māsiņas, olīnas raibas!

Vai zināji, ka...

Patī lielākā un smagākā Lieldienu ola, kas svēra 4755 kg un bija 7,1 m augsta, ti- ka izgatavota Austrālijā, Ringvudā. Skatītāji to varēja aplūkot 1992.gada 9.aprīlī.

Deils Laijonss no Lielbritānijas 1990.gada 23.aprīlī uzstādījis rekordu skriešanā, karotē nesot jēlu olu. 4 stundās un 18 minūtēs viņš noskrējis 48,1 km.

Vislielākais augstums, no kura ne- saplīstot ir kritusi ola, ir 198 m. Olu no he- likoptera izmetis Deivids S. Donohjū 1979.gada 2.oktobrī. Ola nokritusi uz kāda golfa laukuma Tokijā.

Vistālāk nesaplīstot – 96,90 m – aiz- lidojusi jēla ola, ko metis Risto Antikainens Jurki Korhonenam sacensībās Somijā 1981.gada 6.septembrī.

Vislielākā olu sišana notikusi ikgadējās Lieldienām veltītajās Harisona olu medībās Homerā (Džordžijas štata ASV) 1985.gada 7.aprīlī, kad tika sasisti 72 tūk- stoši cieti novārītu olu un 40 tūkstoši cu- kura olu.

Turpmākais „Avīzes Piebaldzēniem” pakalpojumu cenrādīs

- Atbilde uz lasītāja jautājumu – Ls 0,15
- Pareiza atbilde uz lasītāja jautājumu – Ls 0,60
- Tas pats, tikai izvērstā rakstiskā formā – Ls 1,00
- Atbilde uz stulbu jautājumu – Ls 1,50
- Laipna atbilde uz stulbu jautājumu – Ls 2,00
- Laipna atbilde izvērstā rakstiskā formā uz stulbu jautājumu – Ls 2,50
- Pareiza atbilde uz stulbu jautājumu – Ls 0,10
- Iedziļināšanās problēmā – 10 Ls/stundā
- Iedziļināšanās problēmā ar norādi uz nepilnībām – 20 Ls/stundā
- Iedziļināšanās problēmā ar kļūdu labošanu – 30 Ls/ stundā
- Padoms – Ls 0,50
- Pareizs padoms – Ls 0,75
- Izpildāms padoms – Ls 2,00
- Pareizs izpildāms padoms – Ls 2,77

APRIL! APRIL! APRIL!

Skolu ziņas

Vidusskolā

Starptautiskajā vizuālās mākslas konkursā „Dažāda pasaulē” (tēma- „Dzīvnieki manā zemē”) piedalījās Sabīne Ābelniece, Linda Drulle, Anna Gajevika, Ramona Grobiņa, Ance Krūmiņa, Ailena Kīkere, Ivanda Kīkere, Gunta Lēgere, Edžus Nedēļa, Jūlija Postolati, Kristiāna Spirģe, Megija Staškeviča Egita Vētra - Blauberga (5.kl.), Armanda Azace, Agnese Brence, Jānis Guņko, Ansis Kalniņš, Evita Kamene, Amanda Zariņa (6.a kl.), Guna Sūcite (8.a kl.), Alise Smilga (8.b kl.), Viktorija Postolati (9. kl.) - sk. B. Kalniņa.

Gunāra Bērziņa karikatūru konkursā „Melnā runča piedzīvojumi” piedalījās Linda Drulle, Kristiāna Spirģe, Ramona Grobiņa, Gunta Lēgere (5.kl.) Armanda Azace, Agnese Brence, Evita Kamene (6.a kl.), Vita Skosa, Mārtiņš Bērziņš, Uldis Bundzinieks, Ivanda Keiša, Mareks Keišs, Alise Lazdiņa, Kārlis Pētersons, Sabīne Seržāne, Mārcis Stūriška, Sintija Šostaka, Agita Zariņa (6.b kl.), Una Gaile, Arta Ivulāne, Sigita Kļava, Deniss Koltāševs, Sanda Pelša, Rolands Petrovskis, Madara Pūrīte, Agate Rēdmane, Alīna Šķestere - Kaša, Niks Ruņģis, Raivis Šostaks, Elīna Zariņa, Inguss Žēpers (7. kl.), Mārcis Arahovskis, Ivars Bobrovs, Sandis Grīnbergs, Digmārs Krievs, Emīls Posse, Reinis Prindulis, Guna Sūcite (8.a kl.), Anna Baltā, Brenda Beķere, Kristers Bērziņš, Laura Bojāre, Gints Cīrulis, Ilze Grasimoviča, Valērijs Ļutovs, Alise Smilga (8.b kl.), Linda Anzone, Karīna Astašova, Viesturs Eglītis, Edijs Jakobijšs, Bogdāns Kvecko, Ilze Lapiņa, Laura Lēgere, Viktorija Postolati, Lelde Putniņa, Ju-

ta Pūpola, Sigita Razminoviča, Kristīne Seržāne, Kristiāna Skoņe, Viktorija Vietniece, Justs Viķelis (9. kl.) –sk. B. Kalniņa
Ziņas sniedza Arnis Ratiņš

Mūzikas skolā

5. martā 6. klavieru klases audzēkne Sabīne Blūma (ped. E. Vanaga) piedalījās jauno pianistu konkursā „Mūsdienu klasika” Latgales priekšpilsētas mūzikas skolā.

Samanta spēlēs Parīzē!

Marta beigās Sabīne Blūma (ped. E. Vanaga) un Samanta Eihentāle (ped. I. Iļjučonoka) piedalījās Starptautiskā konkursa „Councours musical de France 2011” atlasē kārtā Rīgā. Samantas uzstāšanās bija ļoti profesionāla un mākslinieciski spilgtā, tāpēc viņu izvirzīja spēlēt konkursa finālā Parīzē. Šis konkursa žūrija ir ļoti stingra, jo konkursa spēles laikā seko līdzī notis un pārbauda, vai tiek ievērotas pilnīgi visas norādes nošu tekstā. Arī pašam priekšnesumam jābūt ļoti muzikālam un mākslinieciski spilgtam. Šis konkurss Parīzē ir ļoti populārs, un tajā piedalās bērni no daudzām pasaules valstīm. Šogad Parīzē Latviju pārstāvēs arī Samanta no Jaunpiebalgas. Konkurss notiks 14. un 15. maijā. Turēsim īkšķus par Samantu, lai viņai viss izdodas vislabākajā veidā!

Lai labāk sagatavotos šim konkursam, Samanta 13. aprīlī piedalīsies Starptautiskajā konkursā Daugavpilī, kur atskaņos franču komponistu skaņdarbus. Ir zināms, ka žūrija būs franču pianists un profesors no Nicas konservatorijas.

Sarma Petrovska

Pulcēsies jaunpiebaldzēni no visas pasaules

Šovasar Jaunpiebalgā norisināsies īpašs pasākums – **pasaules jaunpiebaldzēnu salidojums**.

Jaunpiebalga jau sākusi gatavoties nozīmīgajam pasākumam - Pasaules jaunpiebaldzēnu salidojumam, kas norisināsies Jaunpiebalgā 2011. gada 2. un 3. jūlijā. Unikālajā pasākumā aicināti piedalīties visi, kuru saknēs, sirdīs un domās, skolas, dzīves vai darba gaitās ierakstīts Jaunpiebalgas vārds. Visi ir gaidīti – ieraudzīt, satikties, atcerēties!

Jau tagad zinām, ka salidojumā dalību ņems jaunpiebaldzēni no ASV, Kanādas, Austrālijas ...

„Pošamies un rosāmies – izbaudīt tieši šajā laikā mums visiem tik nepieciešamo kopības izjūtu un atkalredzēšanās prieku! Jaunpiebalgā visus izklaidēs plaša novada svētku programma visas dienas garumā – programma „Pa saules ceļu”.

Jaunpiebalga meklē savējos! Gaida ciemos!” aicina Jaunpiebalgas novada domes priekšsēdētājs Askolds Liedskalniņš. :)

Projekta vadītājs – **Askolds Liedskalniņš**, tel. 26328327

Projekta vadītāja vietnieki – **Girta Upeņa**, tel. 26538154

Silva Dolmane, tel. 26323025

Par reģistrēšanos kontaktpersonas -

Anita Auziņa, Ilze Auziņa – tel. 64107903, tel.28359724 (darba dienās no 9.00-17.00)

Informāciju sagatavoja:
Zane Althabere , tel.nr. 26345624

Papildus informācija:
Plašāka salidojuma programma
2.jūlijs

4.35 SAULLĒKTS – Viņķu kalns
Saules spēka un svētības saņemšana visai dienai.

10.00 RĪTA CĒLIENS- pie Jaunpiebalgas novada domes

Jaunpiebalgas novada karoga un ģerboņa iesvētīšana, grāmatas par Jaunpiebalgu atvēršana, amatnieku tirgus Piebalgas gaumē, runasvīrs Kēncis, dziesmas un dejas. Izbraukums pa Jaunpiebalgas novada skaistākajām vietām.

14.00 DIENAS VIDUS – Jaunpiebalgas Svētā Toma ev.lut. baznīca

Piemīņas brīdis pie Brīvības pieminekļa baznīcas dārzā. Svētku koncerts Jaunpiebalgas Svētā Toma evaņģēliski luteriskajā baznīcā. Tikšanās ar draudzi un baznīcas atbalsta fonda pārstāvjiem.

16.00 LAUNAGS – Zosēnu pagasts
Ekskursija pa novadu. Satikšanās ugunskurs pie vecās Pēterskolas. Latviešu pirmās operas „Baņuta” muzeja atklāšana

Zosēnu pagasta Skrāģu krogā.

18.00 VAKARS – Jaunpiebalgas vidusskola

Saviesīgā daļa Jaunpiebalgas vidusskolā, parkā, sporta zālē. Koncerts estrādē. Vidusskolas 65 gadu jubilejas salidojums. Novada visu skolu absolventu, skolotāju tikšanās. Balle un diskotēka līdz pirmajiem gaiļiem. Kafejnīca.

22.20 SAULRIETS – vidusskolas parks

Ugunskurs. Mūzika.

3.jūlijs

11.00 Dievkalpojums Jaunpiebalgas Svētā Toma evaņģēliski luteriskajā baznīcā

13.00 Kapu svētki

Lūdzam aizpildīt dalībnieku reģistrācijas anketu! Ja rodas sarežģījumi ar anketas aizpildīšanu, varat to (lejuplādēt) un nosūtīt uz e-pastu salidojums@jaunpiebalga.lv

Dalības maksa 3 Ls (skolēniem no 1.-12.klasei ieeja bez maksas), ieskaitīt kontā:

Jaunpiebalgas novada dome

Reģ. Nr. 90000031033

Konta

Nr.LV72UBAL4107192126006

A/S „Latvijas Krājbanka”

Bankas kods UBALLV2X

Pārskaitījuma mērķis - salidojums

Gaidot joku dienu, skolēni zīmēja karikatūras

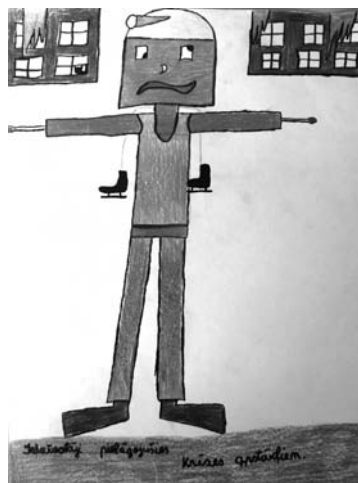
Konkursa „Dažādā pasaule” dalībnieki

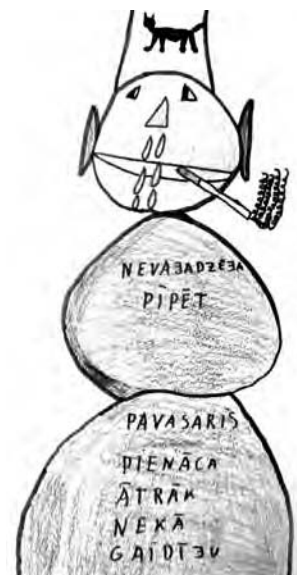
Autors Bērtulis Ābelnieks (8.b kl.)

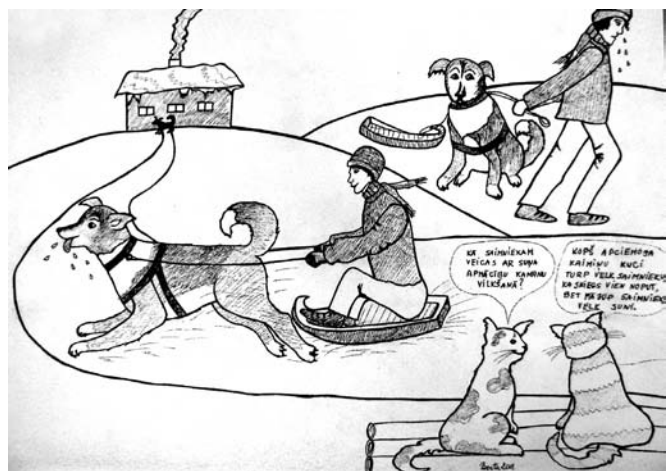
Autore Alise Smilga (8.b kl.)

Autors Uldis Bundzinieks (6.b kl.)

Autors Kārlis Pētersons (6.b kl.)

Autore skolotāja Baiba Kalniņa

Autore Ilze Lapiņa (9.kl.)

Jaunpiebalgas novada kultūras pasākumu plāns aprīlī un maijā

Datums	Notikums	Vieta
08.04. piektdiena	Amatierteātra „Triksteri” A.Banka „Visi radi kopā” viesizrāde	Taurene
09.04 sestdiena	Putnu mājas Jaunpiebalgā plkst.12.00	Sākumskolas teritorija
09.04. sestdiena	Vokālo ansambļu skates otrā kārtā	Cēsis
10.04. svētdiena	JDK „Piebaldzēni” deju skate VPDK „Piebaldzēni” deju skate	Cēsis
15.04. piektdiena	Disko balle ar Evijas Slokas un Nikolaja Puzikova pedalīšanos plkst. 22.00	Jaunpiebalgas kultūras nams
16.04. sestdiena	Pensionāru pēcpusdiena plkst.14.00	Zosēnu kultūras nams
16.04. sestdiena	JDK „Piebaldzēni” koncerts	Ērgļi
24.04. svētdiena	Lieldienas	Vieta tiks precizēta Sekot reklāmai!
25.04. pirmdiena	Lieldienas Čučumuižā. Muzikāls uzvedums plkst.12.00	Zosēnu kultūras nams
29.04. piektdiena	Vidusskolas atskaites koncerts plkst.19.00	Jaunpiebalgas kultūras nams
30.04. sestdiena	Gaismas stāsti plkst.14.00	Jaunpiebalgas kultūras nams
30.04. sestdiena	Koru skate	Cēsis
30.04. sestdiena	Lielā talka	Jaunpiebalgas novads
08.05. svētdiena	K.Spalviņa mūzikas skolas ērģeļu klases beigšanas eksāmens – koncerts	Jaunpiebalgas Svētā Toma ev.lut. baznīca
13.05. piektdiena	Izglītības iestāžu un novada amatnieku radošo darbu izstāde	Jaunpiebalgas kultūras nama izstāžu zāle „Velves”
13.05. piektdiena	Jaunpiebalgas novada pašdarbības kolektīvu, izglītības iestāžu kolektīvu un amatnieku sezonas noslēguma pasākums.	Jaunpiebalgas kultūras nams
14.05. sestdiena	Muzeju nakts plkst. 19.00	Em. Dārziņa muzejs Jāņaskola

Lūdzu, sekojiet līdzi reklāmai www.jaunpiebalga.lv
Interesēties pa tālruni 26178257, 64162182.

Zemniekiem!

Iespējas 2011.gada pavasarī

No 11.apriļa – 15.maijam Lauku atbalsta dienestā platībmaksājumiem jāpiesaka atbalsttiesīgās lauksaimniecībā izmantojamās zemes. Tabulā redzams, ka uz vairākiem atbalsta veidiem var pieteikties vienlaikus, līdz 15.maijam iesniedzot LAD platībmaksājumu pieteikumu:

Vienotais platības maksājums (VPM)	Līdz 15.05.2011.
Atbalsts par avenu un zemeņu platībām (MAD)	Līdz 15.05.2011.
Īpašais atbalsts par pienu (IPKV)	Līdz 15.05.2011.
Atdalītais PVTM par platībām (APL)	Līdz 15.05.2011.
Atdalītais PVTM īpašos gadījumos jaunajiem lauksaimniekiem (JAL)	Līdz 15.05.2011.
Atdalītais PVTM par liellopiem (ALM)	Līdz 15.05.2011.
Atdalītais PVTM par pienu (APKV)	Līdz 15.05.2011.
Atdalītais PVTM par laukaugu platībām (ALA)	Līdz 15.05.2011.
Maksājumi lauksaimniekiem par nelabvēlīgiem dabas apstākļiem teritorijās, kas nav kalnu teritorijas (MLA)	Līdz 15.05.2011.
Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība (BLA 08)	Līdz 15.05.2011.
Bioloģiskās daudzveidības uzturēšana zālajos (BDUZ 08)	Līdz 15.05.2011.
Integrētās dārzkopības ieviešana un veicināšana (IDIV)	Līdz 15.05.2011.
Rugāju lauks ziemas periodā (RLZP)	Līdz 15.05.2011.
NATURA 2000 meža īpašniekiem (NIM)	Līdz 15.05.2011.
PVTM par nokautiem vai eksportētiem liellopiem (KEL)	No 01.01.2011. - 15.02.2012.
PVTM par aitu mātēm	No 01.01.2011. - 15.07.

Aprīlī var iesniegt projektus atbalstam sekojošās Lauku attīstības plāna aktivitātēs!

Meža ekonomiskās vērtības uzlabošana	Atvērts no 04.01.2010.
Infrastruktūra, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības attīstību un pielāgošanu(meliorācijas sistēmu ierīkošana un atjaunošana u.c.)	Atvērts no 08.03.2011. līdz 11.04.2011.
Mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana ugunsgrēku un dabas katastrofu radīto postījumu vietās	Atvērts no 07.10.2010.
Atbalsts uzņēmumu radīšanai un attīstībai (ietverot ar lauksaimniecību nesaistītu darbību dažādošanu)	Atvērts no 26.04.2011. līdz 27.05.2011.
Tūrisma aktivitāšu veicināšana (attiecas uz esošajām tūrisma mītnēm)	Atvērts no 10.01.2011. līdz 26.04.2011.

Atgādinājums:

Līdz 15.maijam tiešās tirdzniecības piena kvotu īpašniekiem Lauksaimniecības Datu centrā jāiesūta kvotas izpildes gada deklarācija,

Līdz 1.aprīlim Valsts Ieņēmumu dienestā bija jāiesniedz gada ieņēmumu deklarācija.

Līdz ar citiem darbiem nepiemirstiet izdarīt tādas svarīgas lietas kā zālāju un ganību kopšanu – akmeņu vākšanu, mēslošanu un ecēšanu.

Informāciju sagatavoja Maija Ķīķere, m.t. 29231170

VALSTS UGUNSDZĒSĪBAS UN GLĀBŠANAS DIENESTA

Rekomendācijas iedzīvotājiem rīcībai plūdu draudu un plūdu gadījumā

Veicamie pasākumi plūdu draudu periodā:

- Sekojiet līdz meteoroloģiskajiem apstākļiem un prognozēm, kā arī situācijas attīstībai savu mājokļu tuvumā.
- Saglabājiet savā mobilajā tālrunī un piezīmju grāmatiņā tālruņu numurus, uz kuriem jāzvans, lai ziņotu par plūdu sākšanos un saņemtu palīdzību – operatīvo dienestu un pašvaldības tālruņa numurus.
- Izvērtējiet apdraudējumus saimniecībai. Pārvietojiet mantas no pagrabtelpām un pirmajiem stāviem uz augšējiem stāviem vai bēniņiem, nostipriniet pagalmā un mājas tuvumā esošos priekšmetus. Esiet gatavi atvienot elektrisko strāvu.
- Savlaicīgi parūpējieties par vecāka gadagājuma cilvēkiem, bērniem un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, kā arī slimniekiem, atrodot viņiem plūdu laikā drošāku mājvietu pie radiem, draugiem, kaimiņiem. Ja tādas iespējas nav, jau savlaicīgi griezieties pēc palīdzības pašvaldībā.
- Apziniet vietu, kur nepieciešamības gadījumā evakuēt mājlopus, mājdzīvniekus un kā tos nodrošināt ar barību. Ja tādas iespējas nav, jau savlaicīgi griezieties pēc palīdzības pašvaldībā.
- Sagatavojiet evakuācijai izmantojamos transporta līdzekļus (automašīnas, traktoros u.c.) un peldošos līdzekļus (laivas, pļosus u.c.).
- Sagatavojiet līdzī ņemšanai evakuācijas gadījumā personiskos dokumentus, naudu, vērtslīetas, kabatas lukturīti, pārtiku, medikamentus, apģērbu un apavus, kā arī citas pirmās nepieciešamības lietas.
- Pieejamā vietā turiet kabatas lukturišus, ar kuriem var dot signālu par savu atrašanās vietu plūdu gadījumā. Savlaicīgi nodrošiniet ar rezerves baterijām kabatas lukturīti un radio aparātām.
- Savlaicīgi uzlādējiet mobilos tālruņus, lai nepieciešamības gadījumā paziņotu glābšanas dienestam par nepieciešamo palīdzību.
- Nodrošiniet sevi ar pārtiku (kas nebojājas un iespējams pagatavot arī tad, ja mājā nav elektrības), dzeramo ūdeni, medikamentiem, apģērbu, apaviem un citām precēm plūdu periodam, gadījumiem, ja māja applūst, bet uzskatāt, ka evakuēties vēl nav nepieciešams.

Veicamie pasākumi plūdu gadījumā:

- Par tiešu apdraudējumu informējiet Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestu, policiju vai pašvaldību.
- Ja iespējams, brīdiniet un informējiet savus kaimiņus par plūdu sākšanos.
- Evakuējoties ņemiet līdzī personiskos dokumentus, naudu, vērtslīetas, pārtiku, medikamentus, nepieciešamo apģērbu un apavus, kā arī citas pirmās nepieciešamības lietas.
- Atstājot ēkas un būves, atslēdziet elektroenerģijas padevi, gāzes padevi, noslēdziet ūdens apgādes ierīces un vietējās apkures ierīces un iekārtas.
- Aizveriet ēku un būvju durvis, logus, lūkas, slēģus un, ja iespējams, aizsīti ar dēļiem ēkas logus un durvis.
- Neaizmirstiet par mājdzīvniekiem!
- Ja pašu spēkiem nav izdevies tikt prom no plūdu skartās vietas, informējiet operatīvos dienestus pa tālruni 112, uzkāpiet mājas augšējā stāvā vai uz bēniņiem, līdzī ņemot kabatas lukturīti, lai signalizētu par savu atrašanās vietu. Paliieciet uz vietas un signalizējiet par savu atrašanās vietu, līdz ierodas palīdzība.

Drošības pasākumi evakuācijas laikā:

- Pirms iekāpšanas peldošajā līdzeklī un mantu novietošanas tajā, pārliecinieties, vai tas ir pietiekami labi nostiprināts: iekāpšanu un izkāpšanu veiciet bez drūzmēšanās;
- braukšanas laikā nepārvietojieties pa peldošo līdzekli, lai neizraisītu tā apgāšanos;
- evakuējoties ar laivu, ievērojiet, lai laivas borta augstums virs ūdens līmeņa būtu ne mazāks kā 20 cm un viņu laikā laiva pārvietotos perpendikulāri viļņiem;
- uzmanieties, lai laiva neuzbrauktu zemūdens priekšmetiem;
- neizmantojiet evakuācijai laivu stipra vēja un aktīvas ledus iešanas laikā.

Atsakoties evakuēties, nodrošiniet sevi ar pārtiku, dzeramo ūdeni, medikamentiem, citām visnepieciešamākajām lietām. Atteikums evakuēties personai jāapstiprina rakstiski, uzņemoties atbildību par iespējamajām sekām.

Nepieciešamības gadījumā par plūdu briesmām (strauju ūdens līmeņa celšanos) vietās, kur uzstādītas trauksmes sirēnas (pilsētās), Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests iedzīvotājus brīdinās, ieslēdzot trauksmes sirēnas – iedzīvotājiem, izdzirdot sirēnas, jāklausa informācija, kas tiks pārraidīta radio un televīzijā.

Jūsu veselība un dzīvība lielā mērā ir atkarīga no Jūsu pašu pareizas rīcības!

Neļaujieties panikai!

Sagatavoja:

Inga Vetere,

VUGD Preses un sabiedrisko attiecību nodaļas priekšniece

7075871, 26183300

inga.vetere@vugd.gov.lv

DĀSNĀS SIRDIS

beznaudas sadarbības akcija „NO ROKAS ROKĀ”

*Nevis zelts un naudas vara
Mūsu dzīvi jauku dara;
Īsto laimi sevī glabā
Sirds, kas saulaina un laba.
(K. Kundziņš.)*

Stāsta, ka agrāk no mājas uz māju veda taciņas. Tā varēja izstaigāt visas Jaunpiebalgas mājas pār pļavām, caur purviem un mežiem. Agrāk kaimiņš kaimiņu zināja un kaimiņš kaimiņam palīdzēja.

Pie mums ir atkal klāt pavasaris. Atmosfēra visa daba, un arī cilvēka sirds sajūt īpašu trauksmi- darboties, priecāties un radīt

Sens ķīniešu ticējums saka: „Cilvēks grib dzīvot mūžīgi, bet negrib palikt vecs.” Katram cilvēkam atšķiras tas, cik ilgi viņš jūtas jauns, tomēr vecums pienāk gribot vai negribot. Lai arī cik daudz spēka gados ir paveikts, lielākoties ir tā, ka vecumdienas nav laimīgais pensijas laiks. Bieži nākas saskarties ar dažādām ķībelēm.

Piebalgas latviešu biedrība sadarbībā ar BJIC „Horizonts” šī gada ietvaros vēlas uzsākt projektu, kas palīdzētu mūsu dzīves gudrajai un cienījamajai paaudzei-vecākā gadagājuma ļaudīm, kuriem dažādu apstākļu dēļ kādā ikdienas sfērā nav paveicies. Daudziem veselība vairs nav tik laba un spēka pietrūkst, tāpēc ik pa laiciņam skolēnu palīdzība ienest ūdeni vai atnest maizīti no veikala būtu lielisks atvieglojums. Tas izraisītu patīkamas emocijas sirm-

prieku. Mēs ar lielu degsmi ejam savos dārzos un apmīļojam savus stādījumus, kā tie pārziemojuši, kā sakuplojuši. Daudz darba un liela vēlme, lai katrs stāds uzspiežot viskrāšņāk. Izstādīt, pārstādīt, dalīt un sēt, tik daudz vēl kas jāpaspēj. Ir augi, kas tā saauguši! Tie jāsadala, bet kur likt tos stādus, kam dārzā vairs nav vietas? Savāktās sēklas, kuras paliek pāri? Pārstādītās istabas puķes? Kam nodot šo mūsu roku auklējumu?

Tādēļ tiksimies

7. maijā no plkst. 9.00 līdz 13.00 Gaujas ielā 13 (laukumā pie bijušās mežniecības ēkas) beznaudas sadarbības akcijā „NO ROKAS ROKĀ- MĪLESTĪBAS LOKĀ”

Ne tikai mainīsimies, bet dalīsimies ar to, kas mums ir pietiekamībā! Ar prieku dosim un ar prieku saņemsim.

Lai šovasar visi dārzi kļūst vēl skaistāki un krāšņāki!

PIEBALGAS LATVIEŠU BIEDRĪBA

KLUBS „HARMONIJA”

BJIC „HORIZONTS”

(Kontakttālrunis 26231722- Valda)

Akcija "No rokas rokā"

galvjiem un jauniešiem palīgiem veidotu pozitīvas morālās vērtības.

Vidējā- stiprākā- paaudze arī ir aicināta iesaistīties. Palīdzība būtu nepieciešama informācijas apkopošanā par tiem ļaudīm, kam vajadzētu palīdzēt- kaimiņam, paziņai vai kādam, kurš daudz ir darījis mūsu Piebalgas labā. Dižķibeļe ir skārusi lielu Latvijas daļu, bet, tikai viens otram palīdzot, mēs varam veidot patīkamu atmosfēru. Šis laiks liek aizdomāties par to, ka materiālais stāvoklis nebūt nav svarīgāks par savstarpējo attiecību, lab-

sajūtas radišanu vai patriotismu. Palīdzot citam, mēs palīdzam pašiem sev. Rādīsim labu piemēru līdzcīvēkiem - gan saviem kaimiņiem, darba kolēģiem, bet jo īpaši bērniem-mūsu nākotnes labā. Varbūt pēc dažiem gadiem mēs pašiem priecāsimies, ka ir kāds, kurš nesavtīgi vēlas palīdzēt arī mums vai mūsu piederīgajiem.

Jau esam atraduši palīgus, kas varētu palīdzēt ar malkas sagādi. Iespēju ir daudz un dažādas, un, ja arī Jums ir jautājumi, idejas vai ierosinājumi, kā palīdzēt vecākiem ļaudīm, rakstiet uz e-pastu: bjichorizonts@inbox.lv

Sīkāku informāciju par projektu var iegūt Piebalgas latviešu biedrībā, BJIC „Horizonts”(sporta zāles telpās) vai pa mob. tel. 28448588 (Lelde).

Izmaiņas autobusu kustībā no 2011.gada 21.marta

Maršrutā Nr. 7624 Rīga – Jaunpiebalga:

✓ svētdienās reisam no Rīgas SAO plkst. 20.20 uz Jaunpiebalgu grozīts atiešanas laiks uz plkst. 20.05;

✓ svētdienās slēgts reiss no Jaunpiebalgas vidusskolas plkst. 04.35 uz Rīgas SAO;

✓ reisā no Rīgas plkst. 15.40 uz Jaunpiebalgu grozīts atiešanas laiks uz plkst. 15.45 un iekļauta papildus pieturvieta „Taurene”.

Svētdienās slēgts maršruta Nr. 7621 Cēsis – Jaunpiebalga – Gulbene reiss no Cēsu AO plkst. 09.40 uz Gulbeni.

Svētdienās slēgts maršruta Nr. 7619 Rīga – Jaunpiebalga – Gulbene reiss no Gulbenes AO plkst. 13.30 uz Rīgas SAO, tā vietā paredzot maršruta Nr.7624 Rīga – Jaunpiebalga reisu no Jaunpiebalgas plkst. 15.00 uz Rīgas SAO.

Informācija: Cēsu AO 641 22762

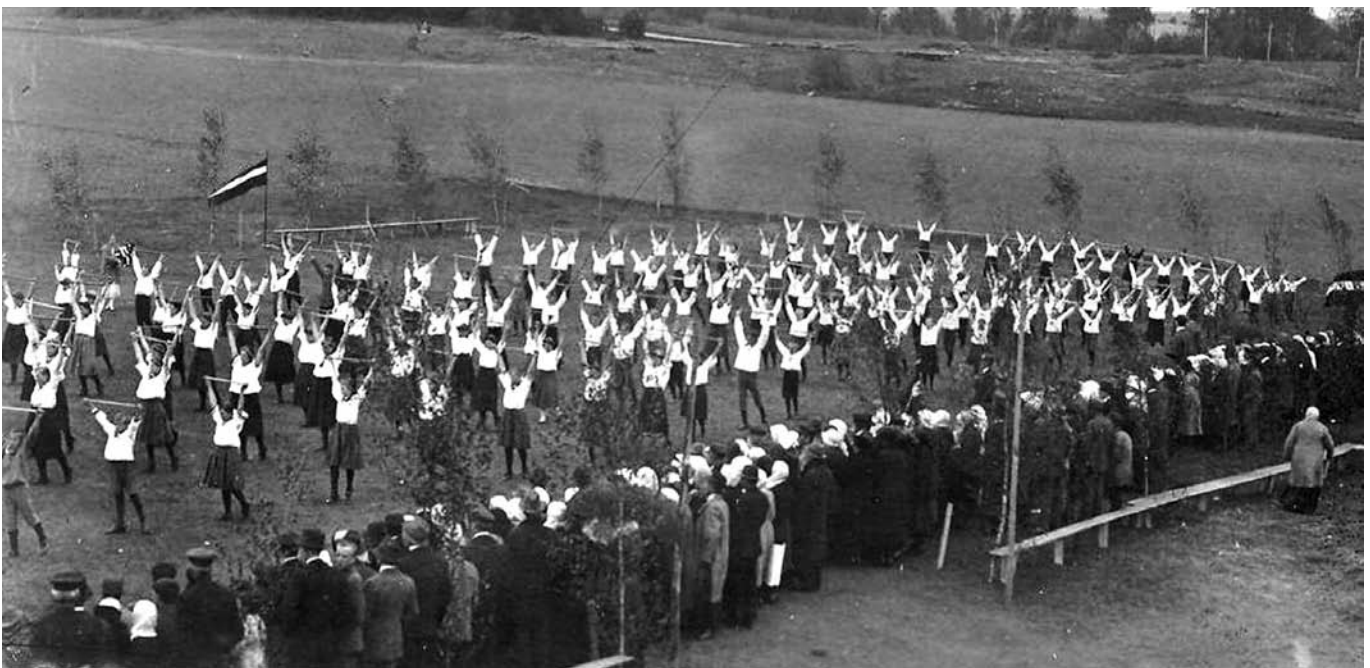
**Jaunpiebalgas Sv. Toma draudzē Lieldienu laikā dievkalpojumi būs sestdien, 23. aprīlī plkst.23.00 un Pir-
majās Lieldienās 24. aprīlī plkst. 12.00** Lieldienu nakts dievkalpojumā aicinām visus pavadīt laiku pārdomās par Kristus ciešanām un kopīgi piedzīvot augšāmcelšanās brīnumu. Dievkalpojums tiks veidots pēc kristietības senas tradīcijas. Lieldienu rītā savukārt aicinām visus pievienoties svētku dievkalpojumam- Kristus augšāmcelšanās atzīmēšanai.

Dieva palīgu vēlot -
mācītājs Artis Eglītis

Fotogrāfs Kārlis Šķesters par šo fotogrāfiju ieguvis vairākas godalgas: Rīgā-1906. gadā, bet Jaungulbenē un Vecpiebalgā 1908. gadā. Pēc šīs fotogrāfijas mākslinieks Aleksandrs Stankevičs iz-

veidojis gleznu, kura atrodas Rīgā pie Jāņa Gūta sievas Astrīdas.

Artūra Dulbes fotogrāfija, kurā redzami bērnu svētki Jaunpiebalgā 1923. gada 3. jūnijā. Domāju, ka vietu, kur notiek svētki, - atpazīnāt!

Joprojām gaidu Artūra Dulbes fotogrāfijas 2.jūlija izstādei! Zvanīt (26615072) Paldies Dainai Pētersonei, Astrīdai Gūtai, Vijai Balodei par bilžu kolekcijas papildinājumu!

V.Johansone

Apsveicam

savus rītus es sāku ar to
ka stingri nosolos nepieļaut likstas
un savas debesis nosargāt
katru rītu es sāku ar to
ka laiku bez zibeņiem apsolu
savai dienai un
atļauju putniem vīt ligzdiņas
ceļā no manis uz jums –
vīt tik līksmi
ka nobrūk nedienas siena

Sveicam maija jubilārus!

60	Baiba Ābelniece	30.05.1951.	Dārza iela 4-3
	Vēsma Johansone	27.05.1951.	Raiņa iela 18
	Skaidrīte Kurzemniece	12.05.1951.	Dzelzceļa ēkas 58.km
65	Vitālijs Vaščenkovs	06.05.1946.	Viesturi
70	Juris Buklagins	05.05.1941.	Tīrumjēci
	Maija Mūrmane	18.05.1941.	Rūpniecības iela 3-5
75	Milda Puķīte	25.05.1936.	Noras, Zosēnu pagasts
85	Gaida Asare	24.05.1926.	Kalna iela 3
	Klāra Ozoliņa	06.05.1926.	Kalna Boļi
92	Emīlija Marta Sidere	01.05.1919.	Rūpniecības iela 4-2

Jaunpiebalgas novada pašvaldība

*Rīgas Latviešu
biedrības Teātra
komisija aicināja uz
sarunu, kas veltīta
simtgadei, kopš uz
skatuves iestudēti
brāļu Kaudziņu
„Mērnieku laiki”.
Pirmizrāde notika
1911.gada 11.martā
Jaunajā Rīgas teātrī.
„Mērnieku laiki”
dažādās dramaturģijas
versijās kļuvuši par
vienu no
vispopulārākajiem un
skatītāju iemīļotākajiem
darbiem. Sarunā
 piedalījās V.Hausmanis,
U.Dumpis, R.Melnace,
G.Gailītis, Ā.Stūrniece,
A.Apele, I.Apelis
un runas vīrs Ķencis
no Jaunpiebalgas.*

Cienījamie vecāki!

Dabas vērotāji prognozē vēl 3
snīgiem bagātas ziemas. Pava-
sarī slēpēm, nūjām, slēpju zāba-
kiem ir atlaides, tāpēc, ja ir iespē-
ja, sagādājiet, lūdzu, saviem
bērniem!

Cienījamās atbalsta grupas,
kaimiņu pagastos, piemēram,
Lizumā jaunieši ir izveidojuši sa-
vu slidotavu... Vai nebūtu vērts no
viņiem pamācīties?!

Sporta skolotāja
S.Vlodare

Jaunpiebalgas novada domes izdevums

Redakcija: Zane Althabere tālr. 4162437 (darbā), 26345624 (mob.), Vēsma Johansone tālr. 64162311 (darbā), 26615072 (mob.), Zinaida Šoldre tālr. 64129837 (darbā), 22409419 (mob.) e-pasts:althabere@e-apollo.lv; vesma.johansone@gmail.com

Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>

Par skaitļņu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce obligāta. Iespiests SIA „Latgales druka”.